

KURJER ZACHODNI

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

»ISKRA«

Opłata poczt. 1

K 3 A 10
za ryczałtem. ...

III.

SOSNOWIEC, ŚRODA 14 WRZEŚNIA 1932 ROKU.

Nr. 215.

Opłata z odnośnieniem do przesyłki pocztową 3.50 zł. miesięcznie (zagranicą 6.50 zł.) | P.K.O. 61.553. | Cena egzem. 15 groszy

ŻAŁOBNY POWRÓT DO STOLICY

Ś. P. POR. ŻWIRKI I Ś. P. INŻ. WIGURY.

CIESZYŃ, 15.9. Pogrzeb ś.p. por. Żwirki i ś.p. inż. Wigury zamienił się w wielką manifestację polsko - czeską.

Obzędę pogrzebowe w Cierlicku rozpoczęły się nabożeństwem w miejscowym kościółku, w obecności wdowy po ś.p. por. Żwirce i siostry ś.p. inż. Wigury.

Wymarszyli kondukt żałobny z Cierlicka towarzyszyła cała polska ludność tej wsi. W konduktie szło 6.000 osób, a żałobny pochód wzrastał z minuty na minutę, gdyż dołączała się do niego ludność wszystkich wsi.

Na granicy czeskiego Cieszyna oczekiwany był kondukt przez kompanię honorową wojska czeskiego, żandarmerię i korpus oficerski z gen. Meliharem na czele. W Cieszynie olbrzymie tłumy wyległy na spotkanie szczątków lotników. W czasie przemarszu, nad konduktem szybowała eskadra dziewięciu samolotów czeskich, manifestując hołd czeskich lotników. Na moście na Olzy, imieniem czeskiego ministerstwa spraw wojskowych, przemówił gen. Melihar, zaznaczając, że por. Żwirko był znakomitym przykładem skromności i pracowitości a przez swoją śmierć na czeskiej ziemi zbliżył oba narody.

W Cieszynie nastąpiło zbieranie wojsk polskich i czeskich. Bez żadnych formalności paszportowych oficerowie czescy z obnażonymi głowami przekroczyli granicę, idąc w kondukt. Obok przedstawicieli armii polskiej, gen. Przędzickiego, szedł generał czeski Melihar. Towarzyszyła im liczna grupa oficerów obu armii. W czasie przemówienia gen. Melihara na moście oficerowie czescy złożyli na trumnach, ubranych sztandarami narodowymi, wieńce. Złożono również dwa wieńce od polskiej ludności czeskiego Cieszyna z szarfami złoto-niebiesko-czerwonymi. Trumny zakryte były powodzią kwiatów. Wzdłuż ulic Cieszyna ustawiły się delegacje stowarzyszeń młodzieży. Ulice udekorowane były żałobnymi flagami. Żałobna chorągiew powiewała również nad starym zamkiem piastowskim nad brzegami Olzy. Zwłoki obu bohaterów przewieziono do szpitala wojskowego, gdzie wyjęto je z trumien, obmyto i po obdukcji przez komisję lekarską, przebrano, gdyż złożone były w takim stanie, w jakim je znaleziono na miejscu katastrofy.

Zwłoki ś.p. por. Żwirki ubrano w mundur galowy ze wszystkimi odznaczeniami. Trumny ze zwłokami złożono w kaplicy szpitala w Cieszynie, gdzie ustawiono warte honorową. Tłumy mieszkańców Cieszyna składały wczoraj popołudniu żałobny hołd przy zwłokach.

Dzisiaj o godz. 8.30 rano zwłoki lotników ustawiono na katafalkach w kościele parafjalnym w Cieszynie. Po żałobnym nabożeństwie nastąpiło uroczyste odprowadzenie zwłok na dworzec kolejowy, przy dźwiękach marszów żałobnych orkiestr i wśród szpaleru organizacji młodzieży i olbrzymich tłumów publiczności. Za trumnami postępowała najbliższa rodzina obu lotników.

Z Cieszyna wyruszyły dwa wagony: w jednym były trumny, w drugim rodzina.

Na dworcu w Krakowie wobec nieprzełiczonych tłumów Krakowian ks. Niezgoda odprawił egzekwie, a gen. Luczyński wygłosił przemówienie.

Na innym miejscu piszemy szczegółowo o przejeździe zwłok przez Zagłębie.

Na wszystkich dworcach kolejowych aż do samej Warszawy żegnały tłumy rodaków bohaterskich lotników, kładąc im na trumny wieńce z oczyma, pełnymi łez.

WARSZAWA, 15.9. (Tel. wł.). Wagon żałobny ze szczątkami ś.p. por. Fr. Żwirki i inż. St. Wigury przybył na dworzec Główny w Warszawie około południa.

Eksportacja zwłok do kościoła św. Krzyża odbyła się w najściślejszym gronie rodzin i przyjaciół poległych. Trumny złożono na samochodzie żałobnym i przewieziono do górnego kościoła św. Krzyża. Drugim samochodem przewieziono wieńce i kwiaty.

Poza krewnymi, oddali na dworcu Głównym hołd zwłokom kolejarze węzła warszawskiego, tak, jak kolejarze na

innych stacjach składali hołd na całej trasie od Cieszyna do Warszawy.

W kościele św. Krzyża zwłoki złożone będą na całą środę w dolnym kościele. Kościół będzie dostępny dla publiczności.

W czwartek do Prymarji trumny będą przeniesione do nawy głównej kościoła i ustawione na wysokim, wspólnym katafalku. Dekoracji kwiatowych dostarczą zakłady ogrodnicze magistratu warszawskiego.

Mszę św., która odbędzie się w czwartek o godz. 10 rano celebrować będzie ks.

biskup Gall ze względu na to, że pogrzebem zajmują się władze wojskowe.

Obaj lotnicy pogrzebani będą obok siebie na cmentarzu powązkowskim.

BYŁY SPADOCHRONY.

CIESZYŃ, 15.9. Badania komisji śledczej w sprawie katastrofy „R.W.D. 6“ poza znanymi już faktami, stwierdziły, że obaj lotnicy posiadali spadochrony. Jednak nie mieli już czasu na ich użycie. W czasie piorunującego upadku pierwszy wyleciał z siedzenia inż. Wigura. Ciało jego zostało wyrzucone przez wirującą jeszcze śmigłę, na co wskazują liczne obrażenia na całym jego ciele oraz rozłupanie czaszki, z której mózg wypłynął na ziemię. Wnętrznosci, serce i jedno płuco zmarłego konstruktora znaleziono wyrzucone w krzaki o kilka metrów od zwłok. Spadający samolot do słownie skesil dwa drzewa i pół pnia, i runął na trzecie.

ZAL W NIEMCZECH.

BERLIN, 15.9. Cała prasa berlińska poświęca sporo miejsca katastrofie, której ofiarą padł por. Żwirko. Jedno z pism w specjalnym artykule wybitnego fachowca zajmuje się analizą przyczyn katastrofy samolotu Żwirki i innych samolotów, które spadły wraz z lotnikami w ostatnich czasach. Autor twierdzi, że konstruktorzy nie biorą pod uwagę, iż przy maszynach lekkich i wielkiej chyżości powstają specjalnych warunkach przy szybkim locie obroty i drgania w konstrukcji, których nauka dotychczas nie zbadała i one to wywołują demontaż aparatu w czasie lotu. Tem muszą być tłumaczone wszystkie katastrofy, w których od samolotów odleciały skrzydła. Niemiecki autor wyraźnie pisze, iż „R.W.D. 6“ był zbudowany wyjątkowo mocno jednak samolot ten, jak i niemal wszystkie dotychczas używane na całym świecie, nie odpowiadają normom, które trzeba przyjąć przy silnych burzach. Gdy normalnie buduje się skrzydła osiem razy silniejsze, niż trzeba, to jest to norma konieczna przy normalnej pogodzie, przy burzy i wichurze niezbędna powinna być zwiększona wielokrotnie.

„B. Z. am Mittag“ pisze: „Wraz z Polską okrywa się żałobą lotnictwo niemieckie po śmierci tego znakomitego, a zarazem niezwykle skromnego pilota, który w szybkim czasie zdobył sobie wielkie przyjaźnie w Niemczech, uznających ze szczerym podziwem jego wielki wyczyn w locie dookoła Europy. W walce z najbardziej doświadczonymi i najsłabiejzymi pilotami narodów okazał się ś.p. por. Żwirko „prawdziwym zuchem“ i właśnie piloci niemieccy odczuwali najwięcej satysfakcję i zadowolenie z wysięgu z tak znakomitym konkurentem. Inż. Wigura, konstruktor samolotu, to wierny pomocnik i dobry towarzysz por. Żwirki. Żałoba po tym dzielnym konstruktorze jest niemiejsza, aniżeli po zwycięzcy rajdu europejskiego“.

KONDOLENCJE.

Z całego kraju napływają liczne kondolencje na ręce rodziny zmarłych lotników, do Aeroklubu Rzplitej oraz do rządu z zagranicy. Między innymi minister komunikacji Rzeszy, baron von Eltz - Ruebenach, nadesłał na ręce charge d'affaires polskiego w Berlinie kondolencje, w których podkreśla zalety charakteru Żwirki i Wigury i wyraża głębokie współczucie, z powodu wielkiej straty, jaką poniosło lotnictwo europejskie.

Przedstawicielstwa dyplomatyczne obcych państw w Warszawie złożyły kondolencje na ręce szefa departamentu lotnictwa płk. Rayskiego.

S. P.

por. FRANCISZEK ŻWIRKO i inż. STANISŁAW WIGURA zginęli w katastrofie lotniczej pod Cierlickiem.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się w kościele parafjalnym w Sosnowcu we czwartek 15 września o godz. 9 rano.

Miejski Komitet L.O.P.P.
w Sosnowcu.

ŚWIĘTA RZĘKA FRANCJI ROČZNICA BITWY NAD MARNĄ.

PARYŻ, 15.9.

Prasa francuska przeciwstawia pokojowy i wzniosły charakter uroczystości francuskiej z okazji osiemnastej rocznicy bitwy nad Marną wojowniczym manifestacjom niemieckim, podczas których hasła wojny i zaborów są tematem mów nawet oficjalnych.

Uroczystość w Meaux, poświęcona francusko - amerykańskiemu braterstwu broni i wspomnieniu bitwy nad Marną, dała Herriotowi okazję do wygłoszenia wielkiej mowy politycznej, w której wydobyl na wierzch, epoczykując w głębi duszy francuski uczucia tak krystalicznie czyste, że odbiły się głośnie echem, aż na tamtej stronie oceanu.

Dla Francuzów Marna przechodzi do historii, jako święta rzeka, nad której brzegami rozegrała się największa bitwa w dziejach ludzkich, która powstrzymała inwazję niemiecką, uratowała Francję i cywilizację, przyczem bitwę wygrała Francja sama, bez żadnej pomocy wojsk sojuszników.

O losie Francji zdecydowali sami Francuzi — pisze Dumon w „Temps“. W mowie Herriota, przyjętej entuzjastycznie przez całe społeczeństwo, znajduje się zdanie godne podkreślenia. Mówiąc o projekcie rozbrojenia, wzmiankował, Herriot zaznaczył, że Francja przyjęła go z respektem i zastanawia się nad sposobem skutecznego przyłączenia się do tak doniosłej inicjatywy. Jest to zdanie znamienne, gdyż wskazuje chęć Francji doj-

ścia po linii polityki rozbrojeniowej, nakreślonej przez Hoovera i polityka ta łączy się właśnie z odmową żądań niemieckich w dziedzinie równouprawnienia.

Prasa lewicowa już od dłuższego czasu wysuwa postulat rozbrojenio- wy, jako antydotum przeciwko żądaniom Schleichera. W kołach politycznych mówi się, że po wznowieniu prac konferencji rozbrojeniowej, Fran- cja wystąpi z projektem znacznych redukcji w budżetach obrony narodowej. Nie zmieni to jednak w niczym polityki niemieckiej, bezwzględnie nie zdecydowanej na przeprowadzenie planu równouprawnienia. Odmo- wa Niemiec wzięcia udziału w pracach genewskich potwierdza, że Schlei- cher od słów przechodzi do czynu. Wczoraj, wznowiła w Genewie pracę komisja wydatków na cele obrony narodowej. Ani jeden delegat niemiecki nie przybył na posiedzenie komisji. Fakt ten, łącznie z wiadomością o rozwiązaniu Reichstagu i burzliwych incydentach, wywołał w Paryżu wrażenie przygnębiające.

SKORY ZDROZAŁY CŁO NA KROCHMAL.

WARSZAWA, 15.9. — Nastąpiła nagła wyżka cen skór surowych. Wyżka ta wynosi 50-40 proc.

Od 15 b.m. weszło w życie postanowienie o wyżce cła przywozowe- go o 100 proc. na krochmal ryżowy.

RZĄDY DYKTATORSKIE W NIEMCZECH

OPARTE NA WOJSKU, POLICJI I JUNKRACH.

BERLIN, 13.9. — Wybrany w dniu 31 lipca (zaledwie 42 dni temu) parlament niemiecki zebrał się w poniedziałek na drugie dopiero posiedzenie po to, aby dowiedzieć się o swym rozwiązaniu, o czym już donosiliśmy w dniu wczorajszym.

Przebieg tego historycznego posiedzenia był niezwykle. Na porządku dziennym było exposé kanclerza Rzeszy, po którym parlament miał głosować nad kwestją zaufania do rządu. Tymczasem po otwarciu posiedzenia komuniści postawili wniosek nagły o uchyleniu dekretu gospodarczo-finansowego Hindenburga oraz o wyrażeniu nieufności rządowi Papena. Na pytanie przewodniczącego hitlerowca Goeringa, czy nikt nie sprzeciwia się temu wnioskowi, sala odpowiedziała milczeniem. Wywołało to ogólne poruszenie i śmiechy na lewicy. Jasne było, że po przyjęciu wniosku komunistów, parlament będzie natychmiast rozwiązany, na czym ani hitlerowcom, ani też katolickiemu centrum bynajmniej nie zależało. Na wniosek prezesa frakcji hitlerowców, Fricka, odroczone posiedzenie na pół godziny.

STARCIĄ KANCLERZA Z PREZYDENTEM PARLAMENTU.

W chwili wznowienia posiedzenia wszedł na salę kanclerz Papen, niosąc czerwoną teczkę z dekretem o rozwiązaniu parlamentu. Przewodniczący Reichstagu otwiera posiedzenie oświadczając, iż przystępuje do pierwszego punktu porządku dziennego, a mianowicie do głosowania nad wotum nieufności dla rządu. W tym momencie kanclerz prosi o głos. Przewodniczący odmawia udzielenia mu głosu, ponieważ głosowanie już rozpoczęte. Na protesty Papena, poparte gwałtowną gestykulacją, Goering nie reaguje. Wówczas Papen składa dekret o rozwiązaniu Reichstagu na stole prezydalnym. Goering odsuwa dokument na bok. Izba głosi w dalszym ciągu, rząd opuszcza salę.

Za wnioskiem wyrażającym nieufność rządowi padło 513 głosów, przeciw wnioskowi 52, wstrzymało się od głosowania 5 posłów.

Prezydent parlamentu ogłasza, iż otrzymał dekret Hindenburga o rozwiązaniu Reichstagu, nie może uznać jednak dekretu za prawomocny, ponieważ jest on kontrasygnowany przez rząd, który otrzymał przed chwilą wotum nieufności. Zapowiada, że zwróci się w tej sprawie do prezydenta Rzeszy, poczem zamyka posiedzenie, zwalając następną na jego barki.

SPRZECZNE STANOWISKA.

Kanclerz von Papen wygłosił swoje exposé, przeznaczane dla parlamentu, przez radio. Omówiwszy zasługi i plany swojego rządu, zarzucił Goeringowi pogwałcenie konstytucji przez niedopuszczenie go do głosu i oświadczył, że rząd nie dopuści do zebrań się rozwiązanego Reichstagu.

Goering zwołał po posiedzeniu konwent senjorów. Na posiedzenie to nie przybyli ani centrum przedstawiciele socjalistów, ani centrum katolickiego. Obie te partje uznały, iż parlament jest prawomocnie rozwiązany. Odosobnieni w ten sposób hitlerowcy, którzy pozostali w towarzystwie jedynie komunistów, wycofali się ze swego stanowiska. Goering oświadczył, iż uważa za zgodne z konstytucją i prawomocne zarówno uchwalenie wotum nieufności rządowi, jak i późniejsze rozwiązanie parlamentu.

DEKLARACJE STRONNICTW.

BERLIN, 13.9. — Socjaliści ogłosili odezwę, w której oskarżają rząd Papena o gwałcenie konstytucji przez dalsze pozostawanie u władzy, po uchyleniu wotum nieufności. Hitlerowcom i komunistom zarzucają oni podwójną grę.

Frakcja centrowa nazywa rozwiązanie Reichstagu krokiem szkodliwym dla interesów społeczeństwa i gospodarki.

Frakcja niemiecko-narodowa okre-

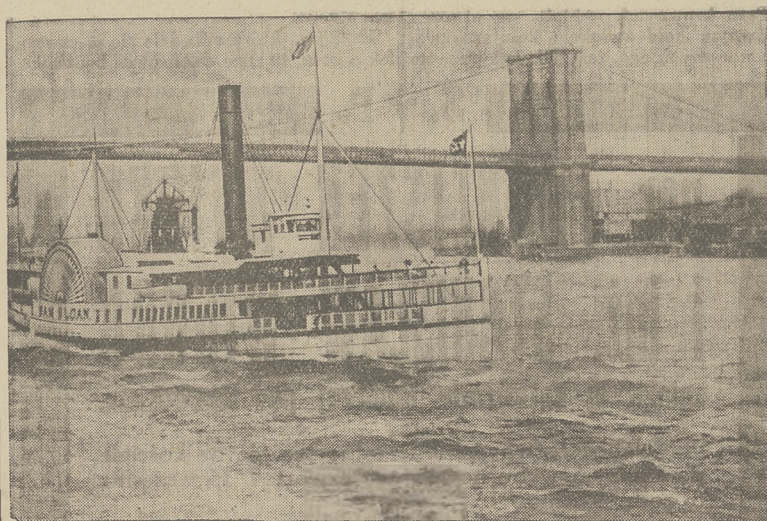
śla taktykę Goeringa, jako jawny bunt przeciwko głowie państwa.

GŁOSY PRASY.

PARYŻ, 13.9. — Prasa paryska stwierdza, że w dziejach parlamentarizmu nie wydarzyło się dotąd nic podobnego. Szereg pism zaznacza, że republika niemiecka przestała istnieć, a dyktatura zapawała ostatecznie w Niemczech.

BERLIN, 13.9. — Centrowa „Gefmanian” pisze: „Rząd Rzeszy, który w najkrytyczniejszym dziejowym momencie Niemiec nie zdołał skupić dookoła siebie gotowej do pracy większości narodu, uważając swe własne istnienie za najważniejsze, powinien ustąpić”.

Inne dzienniki zaznaczają, że trudno przewidzieć, czy odbędą się nowe wybory w przepisany termin. Nowa kampanja wyborcza toczyć się będzie pod znakiem pojedynku pomiędzy dwoma narodowymi Niemcami — Papenem i Hitlerem.

ECHA KATASTROFY W NOWYM JORKU.
Prom parowy w Nowym Jorku, który zatonął wskutek eksplozji kotła, 49 osób poniosło śmierć, 100 osób odniosło ciężkie rany.

GHANDI CHCE UMRZEC Z GŁODU

TAK PROTESTUJE PRZECIW PLANOM RZĄDU.

LONDYN, 13.9. — Mahatma Gandhi na znak protestu przeciwko planowi rządowemu, przewidującemu stworzenie dla pariasów oddzielnych kurjij wyborczych, co zdaniem Ghandiego ma na celu unicestwienie hinduskiego ruchu wolnościowego, postanowił rozpocząć głodówkę aż do śmierci bez względu na to, czy zostanie uwolniony z więzienia, czy nie.

Władze angielskie zdecydowane są w razie rozpoczęcia przez Ghandiego głodówki natychmiast wypuścić go z więzienia i odesłać do Ahmedabadu.

Jeżeli Ghandi nie zmieni swej decyzji, będzie mógł żyć bez jedzenia jeszcze około miesiąca.

Prezydent wszechindyjskiego związku obrony uciśnionych oficjalnie wy-

raził Ghandiemu podziękowanie za zwrócenie za pomocą głodówki uwagi całego świata na uciskano klasy ludności indyjskiej.

Postanowienie Ghandiego będzie miało poważny wpływ na sytuację wewnętrzną Indyi. Obali ona niewątpliwie wszystkie widoki współpracy Anglii i Hindusami. Głodówka nie jest dla Ghandiego nowym doświadczeniem, nie wywołuje ona też większego wrażenia wśród niezliczonego uświadomionego społeczeństwa hinduskiego, u którego prestiż Ghandiego po wypadkach w roku zeszłym jest osłabiony.

Krok Ghandiego będzie miał natomiast wielkie znaczenie dla mas, które nadal uważają go za świętego.

SPISEK NA ŻYCIE STALINA

WYKRYTY W MOSKWIE.

LONDYN, 13.9. W tutejszych kolach dyplomatycznych utrzymuje się uporczywie pogłoska o radykalnych zmianach w kółce rządu sowieckiego.

Wedle tej pogłoski, Stalin ma niebawem ustąpić, a miejsce jego ma zająć obecny komisarz dla spraw wojskowych Woroszyłow. Tego rodzaju „reorganizacja” gabinetu sowieckiego oznaczałaby — zdaniem tutejszych kół politycznych — objęcie władzy w Sowietach przez rosyjską partję wojskową, u której Stalin popadł w nielaskę z powodu swoich górnośląskich planów uprzemysłowienia kraju.

Pozatem nadeszła tu dziś z Moskwy niepotwierdzona dotychczas wiadomość, że wykryto tam daleko rozcią-

NOWE WYBORY.

BERLIN, 13.9. — Kraży pogłoska, że nowe wybory do Reichstagu odbędą się w dniu 15 listopada. Termin ten nie został jeszcze definitywnie ustalony.

Rząd Papena uzależnia go od utrzymania porządku i ładu w całym kraju.

REWIZJA W REICHSTAGU

MASZYNY PIEKIELNEJ NIE ZNALEZIONO.

BERLIN, 13.9. — Ubiegłej nocy władze bezpieczeństwa dokonały rewizji w Reichstagu w lokalu frakcji komunistycznej i w piwnicach. Powodem tej rewizji było doniesienie, że komuniści zamierzają dokonać zamachu na Reichstag, i że są w posiadaniu maszyny piekielnej. Rewizja nie dała rezultatu.

ŚLYNNY GEN. MA

ZNOW WALCZA Z JAPONCZYKAMI.

PEKIN, 13.9. Jak się zdaje, Charbin stał się widownią poważnego starcia między wojskami japońskimi i mandżurkami.

Ochotnicy chińscy kierują się na Charbin i według doniesień chińskich zdobyli już miejscowość położoną w odległości 25 mil na wschód i północnie od Charbina.

Słynny generał Ma-Czan-Szan, o którego śmierci podawały źródła japońskie, ogłasza, iż odniósł kilka zwycięstw nad wojskami japońskomandżurskimi i posunął się w kierunku Sui-Chua na północno-zachód od Charbina.

W mieście Kirynie ogłoszono stan wojenny, ze względu na zbliżające się oddziały ochotników chińskich.

Sytuacji tej Japonja stawia czoło po podpisaniu układu z państwem mandżurskim.

Uznanie Mandzurji

PRZEZ RZĄD JAPONSKI.

PARYŻ, 13.9. Dziś rano odbyło się w Tokio w obecności cesarza posiedzenie rady cywilnej, na którym była zaaprobowana kwestja uznania państwa mandżurskiego. Popołudniu, zebrała się rada gabinetu celem wydania ostatecznych zarządzeń w tej sprawie. Bezpośrednio potem przesłane zostały gen. Muto, pełnomocnemu ministrowi japońskiemu przy rządzie mandżurskim odpowiednie instrukcje.

Gen. Muto podpisał z ministrem spraw zagranicznych Mandzurji, prawdopodobnie we czwartek, układ, którego treść zostanie jeszcze w tym samym dniu opublikowana.

„LATAJĄCA RODZINA”

ZOSTAŁA URATOWANA.

LONDYN, 13.9. — Kapitan angielskiego parowca „Lord Talbot” wysłał do właściciela okrętu w Aberdeen telegram, w którym donosi, iż znalazł samolot „Latająca rodzina”, który przedwczoraj osiadł na wodzie niedaleko Grenlandji.

Telegram ten brzmi: „Reykjavik — o godz. 1 znalazłem Hutcbinsona i jego towarzyszy. — Okręt stoi w pobliżu samolotu. Z nastaniem dnia będą ich ratować”.

Tajemnicze zamachy

NA KOLEJACH LITEWSKICH.

KOWNO, 13.9. Wykryto tutaj nową próbę zamachu przy pomocy maszyny piekielnej. Kolejarz Gibnis otrzymał na stacji Puzszany jakąś tajemniczą przesyłkę. Ponieważ jeszcze nie przebrzmiała wiadomość o śmierci kolejarza Litwina, rozrwanego wybuchem piekielnej maszyny, Gibnis przesyłkę przekazał policji, która stwierdziła, że zawiera ona niezwykłej siły maszynę piekielną i materiały wybuchowe, mogące zniszczyć cały pociąg, jak również stację Puzszany.

Policja jest zaniepokojona wykryciem już drugiego wypadku z maszyną piekielną i przypuszcza, że ma się tu do czynienia z jakąś tajemniczą organizacją terrorystyczną, działającą niewiadomo w jakich celach. Naczelnik kryminalnej policji litewskiej Budrewicz został zwolniony ze stanowiska.

Kto wygrał na loterji?

Wczorajszy dzień ciągnięcia.

Wczoraj, w piątym dniu ciągnięcia 5-iej klasy 25-iej polskiej loterji państwowej, wygrane padły na numery następujące:

15.000 zł. — N-ry: 33488 135047 144956.
5.000 zł. — N-ry: 45929 137229.
3.000 zł. — N-ry: 8919 68425 101001 104171 109557 125174.

2.000 zł. — N-ry: 4038 15458 17977 35210 59285 66681 80160 84869 97250 102970 103531 112391 112591 112591 116643 119554 131500 159369 142479 144475 151857 152197 137400.

1.000 zł. — N-ry: 6627 12081 15454 18295 22572 25480 27089 29878 32086 34545 43444 46830 51609 58915 59225 67610 70841 78361 81036 86616 90117 90298 92002 95364 93966 100836 102017 103346 103653 110720 111445 116924 117918 128264 129990 130414 133373 140262 151302 154541 155255.

DLA PUSTEGO ROZGŁOSU

NIE WOLNO LECIEĆ PRZEZ ATLANTYK.

NOWY JORK, 13.9. — Prasa nowojorska donosi, że Stany Zjednoczone mają wystąpić z propozycją ogłoszenia przez wszystkie państwa zakazu dokonywania lotu przez Atlantyk osobom, żadnym rozgłosu.

Zapisać się do P.M.S.

CZY NIEMCY SĄ ROZBROJONE?

Na łamach „Kurjera Warszawskiego” ukazał się artykuł gen. Władysława Sikorskiego „O militarnej supremacji Niemiec”. Z właściwą sobie znajomością rzeczy i jasnością udowodnił gen. Sikorski, że żądania gen. Schleichera nie są słuszne.

Przedewszystkiem niewłaściwa jest forma, w jakiej Niemcy zgłosiły żądanie równouprawnienia w dziedzinie zbrojeń. W art. 164 traktatu Wersalskiego Niemcy zobowiązały się, że kiedy zostaną dopuszczone jako członek Ligi Narodów, rozmiary uzbrojenia, ustalone w wspomnianej tablicy (wykaz dopuszczalnych zbrojeń Rzeszy) nie zostaną przekroczone, oraz że będą podlegały modyfikacji przez Radę Ligi, której decyzji w tym względzie Niemcy obowiązują się ściśle przestrzegać.

A zatem Niemcy powinny były zwrócić się do Rady Ligi Narodów.

Gen. Sikorski przypomina dalej artykuł 8-ny paktu Ligi Narodów.

„Członkowie Ligi uznają, że utrzymanie pokoju wymaga ograniczenia zbrojeń narodowych do minimum, dającego się pogodzić z bezpieczeństwem, oraz z przymusowym przeprowadzeniem zobowiązań międzynarodowych przez wspólne działanie”.

Ten artykuł rzuca fundament, jak słusznie zauważa gen. Sikorski, pod jedynie skuteczny arbitraż obowiązkowy, gdyż oparty o zorganizowaną i pozostającą pod egidą Ligi Narodów siłę zbrojną.

Tego zaś arbitrażu i tej armii Ligi Narodów nie ma, a sprzeciwiali się temu planowi między innymi Niemcy.

Rząd niemiecki nie może się również powoływać na wstęp do V-jej części traktatu Wersalskiego, który mówi, że celem przygotowania ogólnego ograniczenia zbrojeń Niemcy zobowiązują się ściśle przestrzegać postanowień co do wojska, marynarki i lotnictwa. W rzeczywistości zaś Niemcy nie wykonały ściśle tych postanowień, które powinny były doprowadzić do moralnego i materialnego rozbrojenia narodu.

Moralnie Niemcy dzisiejsze są bardzo daleko od idei postawienia wojny poza prawem.

Materialem również nie jest lepiej.

— Uratowano — pisze gen. Sikorski — w Niemczech powojennych poważne zapasy materiału wojennego od zniszczenia. Co ważniejsze jednak, dokonano tam, wbrew przyjętym w Wersalu zobowiązaniom, całego szeregu prac w dziedzinie mobilizacji przemysłu wojennego. Miljardowe pożyczki i gwarancje kredytowe, udzielane w ciągu szeregu lat tym gałęziom przemysłu, które służą będą w razie potrzeby wojnie, nadały tym przygotowaniom charakter groźny i masowy. Na ten cel użytkowano od r. 1924 nieproporcjonalnie wysoki budżet wojska, o którego fikcyjności świadczy wymownie fakt, że gen. Schleicher zamierza obecnie dwukrotnie powiększyć siłę zbrojną Rzeszy, pomnażając i modernizując jej uzbrojenia bez większych choćby o jedną markę dotychczasowych wydatków wojskowych.

Nikomu również nie jest tajne, że w Niemczech zdołano obejść krępujące je przepisy w dziedzinie lotnictwa oraz wojny chemiczno-bakterjologicznej. Posiadają więc one w swych rękach, w potencjonalnym narazie

stanie, siły, których rozwinięcie zapewnić im może w przyszłości wielka przewaga techniczna na wojnie.

Przepisy o rozwiązaniu wielkiego sztabu generalnego, o pozbawieniu Reichswehry jej kadrowego charakteru, o zniszczeniu starych i nie podejmowaniu nowych list mobilizacyjnych, o szkoleniu rezerw, pozostały

również przeważnie na papierze.

Wskazawszy na te i inne jeszcze fakty świadczące, że Niemcy nie przestrzegają ściśle przepisów o rozbrojeniu, stwierdza gen. Sikorski stanowczo, że Niemcy nie mają moralnego prawa stawiania żądań, z którymi wystąpił gen. Schleicher.

System policyjny w Jugosławii przyniósł w skutkach zamachy i napady.

Już przed kilku miesiącami rozeszły się w prasie europejskiej wiadomości o buntach w armii jugosłowiańskiej i tworzeniu się oddziałów powstańczych na terenie Bośni. W wiadomościach tych było dużo nieprawdy, ale faktem jest, że w niektórych garnizonach odkryto spiski, że aresztowano szereg oficerów i że w kilku miejscowościach doszło do groźnych niepokojów. Rząd bełgradzki tłumnie wszelkie wiadomości o buntach, zaprzecza im kategorycznie, chociaż mianem „bandytyzmu”, ale nie ulega wątpliwości, że jak mówi przyszłowiec niema dymu bez ognia. Na terenie Jugosławii dzieją się rzeczy, które świadczą, że część doprowadzonej do rozpaczy ludności weszła na drogę rewolucyjną.

Ostatnio nawet serbska prasa musiała donieść o napadzie na koszary żandarmerji w Brusani, na terenie Chorwacji, niedaleko brzegów Adriatyku. Pisano, że „bandyci” ci przyszli z pobliskiego Zadaru, z terytorjum włoskiego, ale to się wydaje nieprawdopodobnem. Chorwaci nienawidzą Włochów. Emigranci chorwaccy, którzy musieli opuścić swój kraj, gromadzą się w Wiedniu, Genewie, Paryżu, ale nie w Rzymie. Wiedzą oni doskonale, jak Włosi uciążliwiej niż wstępną jak dyktatura poprzodni gen. Żiwkovicza, a teraz p. Srskieca.

Należy więc przypuszczać, że napadu na koszary w Brusani i innych czynów o charakterze rewolucyjnym dokonali partyzanci chorwaccy, ukrywający się w niedostępnych górach Krasu a wspomagani przez ludność. Nie wydaje się prawdopodobnem, by te oddziały, blakające się tu i ówdzie, mogły doprowadzić do upadku dyktatury jugosłowiańskiej. Ale

przyczyniają jej one dużo kłopotu.

Obecny system utrzymuje się w Jugosławii tylko dzięki sile fizycznej Sełaga on na siebie coraz większą nienawiść ludności, zwłaszcza chorwackiej. Ta bowiem ma o wiele więcej powodów do opozycji niż chłopci z dawnej Serbji lub Macedonji. Oprócz niedzy gospodarczej, oprócz zwyczajnych urapięń, jakie sprawia ohybawą brutalna administracja, musi ona walczyć o prawa religij katolickiej, lekceważone i uszczuplane na korzyść prawosławia.

System policyjny chce i na życiu kościelnem położyć swą ciężką rękę. Niezbyt dawno podczas kongresu eucharystycznego w Dalmacji żandarmerja strzelała do tłumu i zabiła 3 chłopców a to dlatego, że w procesji niesiono chorągwie, na których widniały barwy chorwackie, zakazane i zniesione w dzisiejszej Jugosławii.

Jak donosi organ emigrantów chorwackich, wkrótce po tych tragicznych zajściach przybył do ks. arcyb. Sarieca ban z Serajewa, by mu w imieniu króla udzielił nagany z powodu sposobu przeprowadzenia kongresu Eucharystycznego. Ks. arcybiskup Sariecz miał odpowiedzieć:

— Powiedz pan swemu królowi, że mnie to namiętnie tylko zachęci i zamrze do tego, bym się stał jeszcze lepszym i bardziej nieustraszonym Chorwatem niż i bez tego jestem.

Całe społeczeństwo chorwackie jest w opozycji do panującego systemu. To samo można powiedzieć o Słowenach. Rząd p. Srskieca trzyma się jeszcze, ale jego podstawy są bardzo kruche. Obywatele zamienieni w poddanych życzą sobie gorąco powrotu do stosunków z przed czterech lat, do demokracji i parlamentarizmu.

Angielska wolność słowa. Niedzielny wieczór w Hyde Parku.

(Korespondencja własna)

London, we wrześniu. „Urzędowe” lato rozpoczyna się w Anglii dopiero z końcem lipca, trwa więc jeszcze teraz. Okres urlopowy jeszcze nie minął. Gabinet zebrał się na jedno posiedzenie i znów rozjechał się na wyewazyst. W parlamencie pokrowce chronią lawy od kurzu...

W takim okresie polityka „wychodzi na ulicę”. Gdy codzienne gazety przynoszą tylko wiadomości sportowe, kronikę wypadków automobilowych i krótkie wzmianki o egzotycznych rewolucjach w Brazylii lub Mandżurji, człowiek, szukający polityki bieżącego dnia”, widnieć udaje się do Hyde Parku. Tam odwieczna magna charta libertatum przejawia swą stronę zewnętrzną. Każdemu obywatelowi przysługuje największa wolność słowa, byleby nie nawoływał do czynów, zakazanych przez prawo karne, może wygłaszać, co mu się spodoba. Nie dziw też, że w Hyde Parku spotkać można mówcę, który wygłasza rozprawę przeciw królowi i uważa, że najdogodniejszy ustrój dla Anglii — to republika. Ze spokojem i fachową obojętnością słuchają tych przemówień policjanci, nie wtruszają ich najostrożniejsze zwroty. Taka jest moc magna chartae!

W niedzielne popołudnie, gdy tłumy odpoczywających spacerowiczów zapełniają Hyde Park, siadając na trawnikach — co jest dozwolone — i nieletnie się je zaśmiecając — co nie jest dozwolone nawet w wolnej Anglii — od

do każdego Grekowi wygłaszać publiczne przemówienia na wszelkie tematy, tam tworzyły się i ćwiczyły wielkie talenty oratorskie.

Co zaś jest najbardziej zadziwiającem, to szacunek słuchaczy dla wolności słowa. Już nie tylko policja, którą obowiązują „wielka karta wolności”, ale i tłum — zbiorowisko najróżnorodniejszych indywiduali — ze spokojem wysłuchuje najprzekrzeszszych nicraz dla siebie prawd. Nie zdarzało się zaś nigdy, by przeciwnicy polityczni lub fanacy religijni przeskadzali swym oponentom w wygłaszaniu przemówień. W Hyde Parku argument słowa logiki i prawdy ma przewagę nad argumentem palki i pięści.

Z DNIA.

NIE POWINIEN BYŁ LECIEĆ.

Wobec tragedji pod Cierlickiem „Gazeta Warszawska” czyni następującą słuszną uwagę:

Po wspaniałem zwycięstwie, odniesionem w rajdzie międzynarodowym, por. Żwirko skarżył się przed przyjaciółmi na zmęczenie i wyczerpanie nerwowe. Nie dziwnie, wszak w Challenge’u por. Żwirko pozostawał w ciągłym napięciu nerwowem przez 17 dni. Siedem dni lotu wokół Europy na trasie 2.400 kilometrów, próba szybkości i próba paliwa, połączona z lotem na trasie 600 kilometrów i pięć męczących prób technicznych, trwających 9 dni. Po powrocie dnia 30 sierpnia do Warszawy, por. Żwirko, mimo zmęczenia, musiał odbyć lot do Dębina, a następnie przystąpił do propagandowego lotu po Polsce, połączanego z męczącymi przyjęciami i manifestacjami. W czwartek ubiegłego tygodnia por. Żwirko poleciał z inż. Wigurą do Wilna, gdzie był uroczystie i serdecznie witany i podejmowany przez rodzinne miasto.

Zaledwie powrócił, musiał lecieć do Pragi czeskiej, aby złożyć w imieniu lotnictwa polskiego rewizyję Aeroklubowi czeskiemu. Wraz z por. Żwirko miała polecieć do Pragi ekipa lotników polskich, aby wziąć udział w meedingu lotniczym. Lotnicy ci wystartowali z Warszawy w sobotę o godz. 1 popołudniu.

Zbyt nie i nierozważnie eksploatowanie sił dzielnego lotnika, zamiast udzielenia mu dłuższego urlopu wypoczynkowego (por. Żwirko miał zamiar dopiero w październiku udać się na urlop do Jugosławji), musiało źle go przygotować do lotu do Pragi. Na tle tej nerwowej depresji por. Żwirkę ogarnęły podobno złe przeżycia. Coś go ostrzegало przed tym lotem. Miał wystartować w sobotę o godz. 1 popołudniu, ale czuł się źle i po porozumieniu z towarzyszeniem swym inż. Wigurą, odczłżył odlot do niedzieli zrana.

Już w piątek wieczorem powiedział do swego przyjaciela kapt. Komara: „Gdyby się coś ze mną... to ty i por. Witkeci z bydgoszczy bądźciecie opiekunami mego synka, i tenusia”.

Kiedy kpt. Komar zaczął się na te słowa por. Żwirko dodał: „To tylko na wszelki wypadek. Zonie mojej nie o tem nie wspominaj”.

Przeżycia te tragicznie się spełniły.

Zaszczytne nominacje POLSKICH DOSTOJNIKÓW KOŚCIOŁA.

Ojciec św. dekretem sekretariatu stanu z dnia 29 sierpnia rb. mianował Jlm. ks. kardynała Prymasa Hłonda członkiem św. Kongregacji dla spraw Kościoła Wschodniego, oraz IIEE, księży biskupów Henryka Ignacego Prządzińskiego i Adolfa Szlajzka konsultorami tejże Kongregacji.

Sir Gilbert Parker.

Niezwykłą osobistością był zmarły w tych dniach w Londynie, w 69-ym roku życia, znany powieściopisarz angielski, sir Gilbert Parker. Urodzony w Kanadzie, przechodził najrozmaitsze, awanturnicze koleje życia. Wywędrowawszy do Australji, zaczął swą działalność literacką w dziennikach tamtejszych, przeniosłszy się zaś następnie do Anglii, zdobył sobie odrazu, już pod koniec ubiegłego stulecia, sławę i powodzenie materialne niezmiernie żywymi obrazkami z życia kanadyjskiego. Jednocześnie przytem brał czynny udział w angielskim życiu politycznym i przez długie lata zasiadał w angielskiej izbie niższej. Parker jednak odznaczał się nie tylko jako powieściopisarz, bo zyskał też sobie uznanie ang elskiego świata kobiecego totem pięknych sonetów. Ostatnimi czasy wiele były poczytne barwy jego opowiadania z życia dzisiejszego Egiptu.

Popierajcie L. O. P. P.

WALTER SCOTT

wielki szkocki pisarz romantyczny zmarł przed 100 laty 21 września 1832 r.

UWAGI.

PAN ŻWIRKO.

Był to wstrząs tak wielki, że wiadomośc o śmierci największych w narodzie genjuszów myśli i czynu, nie uczyniłaby potężniejszego wrażenia na bezimiennie wielomiljonowe tłumy, których Żwirko stał się ulubieńcem. W czemże tkwiła tajemnica ogromnej popularności por. Żwirki wśród najszerszych mas? Oto w tem przedewszystkiem, że był uosobieniem powodzenia, które mu towarzyszyło na najszlachetniejszej drodze lojalnej rywalizacji sportowej, że na ciemnym ekran naszej ciężkiej i beznaświetlonej rzeczywistości rzucił światło radosnego bohaterstwa, promiennej zdobywczosci i wiary w istnienie szczęścia. Żwirko był symbolem doskonałego pięknego uśmiechu czasów, które zdawałoby się najmniej są do tego usposobione. A tem jego szczęściem cieszyli się wszyscy bez cienia zawiesi i bez słowa przekory. Stał się kimś bliskim, komu się tak dobrze życzy, jak sobie samemu.

W tej części społeczeństwa, która w sobie zdaje sprawę ze znaczenia propagandy polskości na terenie międzynarodowym, podnoszono przedewszystkiem polityczną stronę zasługi zwycięskiego Żwirki. Ale jest jeszcze inna, bodaj większa część zbiorowości polskiej, której uczuciami prostymi nie kieruje myśl o propagandzie zagranicznej. W tej społeczności tkwi niezem nieskazana, głęboko utajona, bardzo ludzka i odwieczna tęsknota do bohaterstwa. Odwaga, siła woli i mięśni, powodzenie w czasie zawodów i osiadczone zwycięstwo Żwirki róż to była cudowna opowieść rycerska, pełna przygód i niebezpieczeństw, z których bohater wyszedł bez szwanku i zdobył sławę.

Masy ludzkie wyczuły instynktownie cały urok zwycięstwa Żwirki i radowały się widokiem swego bohatera. Własne nieszczęścia stają się błahe w świetlanym kręgu powodzenia innych, którzy doszli do sławy drogą zmułną i najeżoną trudnościami, ale zarazem nieskazitelną czystą i prostą.

Nikt też z mocarzy myśli i pióra, ani najmądrzejszych kierowników naw państwowych nie dostąpi takiego zaszczytu, iżby miał przejść do legendy, jak przejdzie lotnik-bohater sp. Franciszek Żwirko.

Ta legenda już się tworzy... Do redakcji wchodzi młody robotnik, nie, raczej bezrobotny. Jest niedźnie ubrany i twarz ma zmierzowana.

— Panie redaktorze, ułożyłem tu takie wiersze o panu Żwirce. Nasz gość wyjmuję z kieszeni skrawek szarego papieru do pakowania. Na papierze tym jest ów wiersz, napisany ółwkim. Pisała go ręka niewprawna, ciężka, a kierowała nią myśl poczciwa, jeno nieujęta w karby prawideł stylistycznych.

Zaczyna się ta poezja słowami: O, ty, Polsko ukochana, Znaż zwycięstwo Żwirki pana, Który rekord pobił świata?

Później jest opis zwycięstwa Żwirki, dalej żal do chmur, które „nam Żwirke wzięły”, a w końcu wyrażenie nadziei, że świat nie zapomni o bohaterskim Żwirce i że „sława Polski tam nie zginie”.

— Jąbym chciał, żeby to było w gazecie. Ile się za to należy, to zapłać. Wytłomaczyliśmy autorowi wiersza, że się redakcji nie za to nie należy i że chętnie słów kilka na ten temat napiszemy.

Bo w nieuczonych i nieortograficznie pisanych słowach rymopisa, który najwyraźniej ciepi niedostatek, odbiło się niewyszukane w treści, ale za to szczerze uwielbienie dla postaci Żwirki. Uwielbienie to jest słabym tylko echem serdecznego żalu, które opowiadało na wieść o tragedji Żwirki olbrzymie rzesze ludzkie, tak zazwyczaj obojętnie przechodzące obok cudzych nieszczęść.

Zwłoki ś. p. Żwirki i ś. p. Wigury w przejeździe przez Zagłębie.

Pierwotnie zwłoki ś. p. por. Żwirki i ś. p. inż. St. Wigury miały być przewiezione przez Katowice-Sosnowiec, jednak na żądanie p. Żwirkowej, której życzeniem było, aby tragicznie zmarłych lotników mogli pożegnać koledzy w Krakowie — pociąg ze zwłokami skierowano na Kraków-Ząbkowice.

Zagłębie godnie uczciło ś. p. Żwirkę i jego towarzysza.

Przez cały dzień wczorajszy wszystkie miasta w Zagłębiu udekorowane były flagami narodowymi z żałobnymi wstęgami.

O godz. 7 wieczorem, to znaczy w czasie przewożenia zwłok przez Zagłębie odezwały się wszystkie syreny fabryczne, oddając w ten sposób hołd bohaterskim ofiarom katastrofy. Na wszystkich stacjach kolejowych

Zagłębia tłumy żegnały odchodzących na zawsze lotników. Centralnym punktem, gdzie się zebrały władze i delegacje organizacji społecznych, była stacja Ząbkowice.

Już na godzinę przed przybyciem pociągu zaczęły się gromadzić na stacji ząbkowickiej, ustrojonej zieloną i flagami żałobnymi, delegacje ze sztandarami i okoliczna ludność. Przybyli licznie przedstawiciele władz państwowych, samorządowych, wojskowych, organizacji społecznych, wszystkich kół L.O.P.P., młodzieży szkolnej i straży pożarnej.

O godz. 7.20 wiecz. pociąg stanął na dworcu. W chwili zbliżania się pociągu orkiestra kolejowa z Ząbkowice odegrała marsza żałobnego. Gdy pociąg stanął przy wagonie z trumnami ustawiono wartę honorową 2

pułku lotniczego. W tejże chwili wszystkie organizacje wojskowe i półwojskowe stanęły na baczność, oddając honory marylom bohaterom. Po chwili wagon odczepiono i przyłączono do pociągu pśpiesznego, jadącego z Katowic, poczem delegacje poczęły składać wieńce. Między innymi okazały wieńce złożyły delegacje: miasta Katowic, śląskiego Komitetu wojewódzkiego L.O.P.P., okręgowego Komitetu L.O.P.P. w Sosnowcu, kolejowego kola nr. 2 L.O.P.P. w Ząbkowicach, a ludność składała wiązanki żywego kwiecia.

Następnie chór kolejowy z Sosnowca łącznie z chórem Związku pracowników handl. i przem. odśpiewał „W mogile ciennej” i po chwili pociąg ruszył w drogę.

Ten hołd Zagłębia, oddany zwłokom ś. p. Żwirki i ś. p. St. Wigury, pozostawił na uczestnikach niezatarte wrażenie. Szczególnie setki skromniutek wiązank kwiecia, złożone na trumnach bohaterskich lotników, były wzruszającym dowodem miłości, którą sobie zaskarbili w narodzie polskim dzielni nasi lotnicy.

Jak miłość ta była wielka świadczy fakt, że gdy na stacji zatrzymał się pociąg, gdy chór zaintonował pieśni żałobne, przy akompanjamentie syren fabrycznych, w tłumie, zebranych na stacji, rozlegał się cichy, do głębi przejmujący płacz.

NABOŻENSTWO W SOSNOWCU.

W nadchodzący czwartek jako w dniu pogrzebu śp. por. Żwirki i śp. inż. Wigury staraniem miejskiego Komitetu L.O.P.P. w Sosnowcu w miejscowym kościele parafjalnym o godz. 9 rano odbędzie się uroczyste nabożeństwo żałobne. Na nabożeństwo to winny się stawić wszystkie organizacje społeczne, szkoły oraz wszyscy, którzy pragną uczcić pamięć zmarłych śmiercią bohaterów w katastrofie lotniczej śp. Żwirki i śp. inż. Wigury.

Zarząd Komitetu okręgowego L. O. P. P. w Sosnowcu odbył posiedzenie w ub. poniedziałek. Na posiedzeniu tem postanowiono złożyć wieńce na trumny śp. por. Żwirki i śp. inż. Wigury. Wobec tego jednak, że pociąg ze zwłokami lotników skierowano nie na Katowice — Sosnowiec, lecz Kraków — Ząbkowice, przeto zrezygnowano narazie ze złożenia wieńca. Natomiast w dniach najbliższych odbędzie się posiedzenie zarządu, na którym zarząd zastanowi się nad sposobem uczczenia pamięci bohaterskich lotników.

UROCZYSTOŚCI W DĄBROWIE.

Z powodu tragicznej śmierci ś. p. Franciszka Żwirki i konstruktora śp. Stanisława Wigury zarząd miasta i komitet miejski L.O.P.P. w Dąbrowie organizują dziś w środe obchód żałobny. W dniu tym o godz. 8.30 zrana odbędzie się w miejscowym kościele nabożeństwo żałobne z udziałem wszystkich organizacji społecznych Dąbrowy. O godz. 9.30 nastąpi wyjazd delegacji pod pomnik Kosińskiego, gdzie po krótkim przemówieniu zostanie odsłonięta tablica nazwy nowego placu imienia lotnika Żwirki.

Szkoły i wszystkie organizacje Dąbrowy są prozono o przysłanie do kościoła swych delegacji ze sztandarami, a ludność Dąbrowy o jak najliczniejszy udział w nabożeństwie.

ODRUCH MŁODZIEŻY.

Jak młodzież nasza uwielbiała bohatera przestworzy i chlubił naszego lotnictwa śp. kpt. Żwirke, świadczy choćby fakt, iż na wiadomośc o tragicznej zgonie bohaterskich lotników, młodzież szkół średnich Zagłębia samorzutnie zaczęła między sobą zbierać składki na zamówienie mszy św. za dusze tragicznie zmarłych lotników.

Piękny ten odruch naszej młodzieży szkolnej jest najlepszym dowodem lenie sławnych zdobywców przestwo-

KRONIKA ZAGŁĘBIA.

KALENDARZYK.

14 - Dział Podw. Krz. Sw.
Sroda - Jutro M. B. Bol.
Wschód słońca 5 m. 8.
Zachód „ 17 m. 54.

Kino teatry w Zagłębiu

dzisiaj wyświetlają:

SOSNOWIEC

ZAGŁĘBIE: Kapitan marynarki.

PALACE: Raj ukradziony.

BĘDZIN

NOWOŚCI: Niepotrzebna.

ŚWIATOWID: Madame Szatan.

DĄBROWA

ARS: Aniołowie piekła.

WANDA: Szanghaj Ekspres.

KOMETA: Król halwarów.

× OSOBISTE. Kierownik I komisariatu gównego P. P. w Sosnowcu kom. Henszel, po powrocie z urlopu objął w dniu dzisiejszym urzędowanie.

× ZARZĄD SOSNOWIECKIEGO OD-DZIAŁU P. Z. Z. P. P. i H. Rz. P. podaje do wiadomości wszystkim członkom sekcji śpiewaczej, że lekcje śpiewu odbywają się normalnie we wtorki i czwartki każdego tygodnia w lokalu Związku Warszawańska 22. Ponieważ chór w niedługim czasie wystąpi na zewnątrz, obecność członków na lekcjach obowiązkowa

× NOWE PRZEPISY BUDŻETOWE. DLA SAMORZĄDÓW. Między Ministerstwem spraw wewnętrznych a Ministerstwem skarbu uzgodnione zostały projekty rozporządzeń w sprawie nowych przepisów budżetowych i kasowo - rachunkowych dla związków komunalnych. Nowe te przepisy mają na celu w pierwszym rzędzie zapewnienie realności budżetu, oraz gospodarki bezdeficytowej związków komunalnych. Przepisy ogłoszone zostaną w dwóch rozporządzeniach, z których jedno zawierać będzie instrukcję budżetową, drugie zaś dotyczyć będzie kasowości i rachunkowości. Rozporządzenia te obejmą całokształt przepisów, dotyczących formalnej strony gospodarki finansowej związków komunalnych, kasując jednocześnie wszystkie uprzednio wydane przepisy w tym zakresie.

× WYCIECZKA DO WODOCIĄGU. W niedzielę, dnia 18 b.m. odbędzie się wycieczka Domu ludowego w Sosnowcu do państwowego wodociągu w Maczkach. Chętni do odbycia wycieczki proszą zgłosić się o godz. 6.30 rano na zbiórkę przy ul. Jasnej nr. 26, skąd nastąpi wyjazd. Kto zechce sobie jechać jedzie dobrowolnie pociągiem lub autobusem, tak jednak, aby być przed bramą wodociągu w Maczkach o godz. 10 rano. Pogadankę na miejscu o znaczeniu zdrowej wody, wygłosi dr. Molicki.

Teatr miejski

W SOSNOWCU.

LODA HALAMA — najwybitniejszy talent taneczny, od krańcowej groteski do poematu tanecznego, żywił, wdzięk, linizja — oto walory tej uroczej artystki, która przed wyjazdem zagranicę wystąpi w większych miastach Polski. W czwartek, 15 b.m. o godz. 8.50 wiecz. ujrzymy Lodę Halama na naszej scenie w otoczeniu artystów „Morskiego Oka”: Vercy Bobrowskiej — pianistki i królowej mody na rok 1931, oraz Jerzego Welina — humorysty. Przed sprzedaż biletów w p. Czechowskiego.

Wkrótce wystąpi w naszym teatrze CHÓR DANA z udziałem Nobisówny i Fogga.

× PODZIĘKOWANIE. Zarząd Ligi morskiej i kolonialnej w Sosnowcu tą drogą niniejszem składa serdeczne „Bóg zapłać” wykonawcom programu „Wieczoru morskiego”, a w szczególności p. J. Kisporze - Osieckiej za artystyczne wykonanie śpiewu solowego, p. dyrektorowi teatru miejskiego Romanowi Tańskiemu za pracę nad przygotowaniem „Wieczoru morskiego”, oraz za wykonanie artystyczne recytacji z fragmentu „Wiatru od Morza” Zeromskiego, p. Bolesławowi Pasterowi za wspaniałe odegranie utworów skrzypcowych, prof. dr. Reybekiewiczowi za referat, zespołowi amatorskiemu za odegranie skeczu pt. „Na morzu” Halinco Rakietównie i Ani Waldównie za dziarsko wykonanego mazura : krakowiaka, oraz wszystkim tym, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do uświetnienia i poparcia wieczoru.

× POTAJEMNY UBÓJ. Do Sosnowca dość często przywożone jest mięso z potajemnego uboju, rzadko natomiast zdarza się aby dokonywano na miejscu potajemnego uboju. Wypadek taki miał miejsce śmędzniejszej nocy. Mianowicie u rzeźnika Szmula Abramowicza (Grochowa 1) zakwestjonowano całą krowę, potajemnie zabita; wnętrzności i kark Abramowicza zdołał już usunąć. Zakwestjonowane mięso przesłano do Magistratu, na Abramowicza zaś policja spisała protokół.

× WOJOWNICZY KAMIENICZNIK. W tych dniach na Środuli przy ul. Siemiradzińskiego 7 doszło do awantury między właścicielem domu Franciszkiem Łydźbą, a mieszkającą u niego rodziną Iwańskich. Iwański jest niewidomy i sądząc, że w kuble są śmieci, podczas gdy był tam węgiel, wysypał go na śmietnik. Po pewnym czasie ktoś sprzątnął węgiel. Żona Iwańskiego upominała się głośno o skradziony jej węgiel. Od tego zaczęła się awantura, w czasie której Łydźba pobił dotkliwie Iwańską i bardzo ciężko córkę jej Stanisławę, którą musiano w stanie zagrażającym utratą życia odwieźć do szpitala, gdzie dotychczas pozostaje pod opieką lekarstwa. Sprawa jest u sędziego śledczego.

Pamiętaj o Lidze Morskiej i Kolonialnej.

Bronisław Gimpel.

Rewelacją dla Zagłębia będzie bezwzględnie zapowiedziany przyjazd do Sosnowca genialnego wirtuoza skrzypki mającego rozgłos na obu półkulach „Młodego Paganiniego” — Bronisława Gimpela, którego koncert odbędzie się w Sosnowcu w sali kina „Palace” we środę 21 września r. b. o godz. 8 m. 15 w. W ciągu ostatnich lat Bronisław Gimpel zrobił kolosalną karierę artystyczną koncertując w Ameryce, Australii, Francji, Belgii, Niemczech, Włoszech, Hiszpanii, zdobywając wszędzie bezwzględne uznanie dla swoich nieprzeciętnych wartości artystycznych i technicznych oraz, składające się na całość pełną ozaru i uduchowienia.

Gra Bronisława Gimpela wywiera tak silne wrażenie, że słuchacz mimowolnie zostaje porwany pięknymi tonami wydobywającymi się z pod palców cennego instrumentu „Amati”.

Nic więc dziwnego, że Bronisław Gimpel jest posiadaczem mnóstwa odznaczeń, orderów oraz upominków z dworów królewskich (Włochy, Anglia, Hiszpania, Szwecja, Belgia, Jugosławia) i jest jedynym skrzypkiem kłemu w Włoszech, w którym pozwolono grać na skrzypkach nieśmiertelnego mistrza Paganiniego. Sprawozdawca muzyczny z powyższej uroczystości, w którym przewodniczył w Genui w Muzeum, w którym przewodniczył na skrzypce Paganiniego, pisze, że była to niezapomniana chwila, podniosła, świąteczna ceremonia, gdy rece Bronisława Gimpela dotknęli cennych, znakomych i dotychczas nieosiągniętych skrzypiec „Guarneri del Jesu”. Gra Bronisława Gimpela była tak olśniewająca, że zaświatały ton posiadał tyle głębi niesamowitej, że od tego czasu we Włoszech nazwano Gimpela „Młodym Paganinim”.

Bilety na tą niezwykłą dla Sosnowca uroczystość artystyczną można nabywać w firmie WP. Wł. Czechowskiego.

× **LETNIE CZAPKI POLICYJNE.** Z dniem 30 b.m. upływa termin noszenia białych pokrowców na czapkach przez oficerów szeregowych P. P. Od 1 października wszyscy funkcjonariusze policji obowiązani są nosić zwykle czapki bez letnich pokrowców.

× **KOMUNIKACJA AUTOBUSOWA.** Jak się dowiadujemy, w tych dniach bawiło w Zagłębiu dwóch przedstawicieli pewnego konsorcjum, którzy badali możliwość uruchomienia na terenie naszego powiatu lokalnej komunikacji autobusowej. Jak twierdzą osoby, z którymi wspomniani przedstawiciele rozmawiali, ruch autobusowy wprowadzony byłby we wszystkich kierunkach, obejmując większe ośrodki, a nawet miasta, posiadające komunikację tramwajową, gdyż nowe przedsiębiorstwo starałoby się konkurować ceną i szybszym przejazdem. Czy i kiedy projekt będzie zrealizowany, przedstawiciele nie powiedzieli, zaznaczając tylko, że jeżeli pomysły dojdzie do skutku, komunikacja autobusowa zostałaby uruchomiona na wiosnę roku przyszłego.

× **SPROSTOWANIE.** W dzienniku „Kurjer Zachodni” nr. 213 z dn. 11 b.m. ukazał się artykuł p.t. „Sprawa o defraudację pieniędzy gminnych”. W związku z tem proste o zamieszczenie następującego sprostowania: Nieprawdą jest, ażebym brał jakikolwiek udział w defraudacji pieniędzy gminnych przez mego pomocnika Edw. Barańskiego, gdyż Barański defraudację dokonywał już w r. 1928, t.j. wtedy, gdy ja w Wojkowicach Kościelnych nie pracowałem i Zagłębia wogóle nie znałem, ponieważ jestem tu dopiero od 5.V. 1929 r. Natomiast prawdą jest, że defraudacje dokonywane przez Barańskiego zostały ujawnione dzięki zarządzeniom prezcemnic obliężaniu kontów z podobnych sum podatkowych. Nieprawdą jest, że zostałem zwolniony z zajmowanego stanowiska sekretarza gminy, a prawdą jest, że stanowisko to dotychczas zajmuję i z powodu poparcia defraudacji przez Barańskiego nie miałem ze strony władz zwierzchnich żadnych przykrości. Na rozprawie sądowej, toczącej się przeciwko Barańskiemu w dn. 9 b.m. występowałem jako świadek, gdyż jako bezpośredni zwierzchnik sądnego, byłem wezwany przez sąd dla dania wyjaśnień.

Marjan Szulc

Sekretarz gminy Wojkowice Kościelne

Sprawa budowy POCZTY W DĄBROWIE.

Przed kilku dniami w dyrekcji poczty i telegrafów w Krakowie, odbył się przetarg na budowę gmachu urzędu pocztowego w Dąbrowie. Do konkursu stanęło 14 firm, przyczem rozpiętość podanych cen była niewspółmiernie duża, wahając się od 250 do 465 tysięcy zł. Po rozpatrzeniu ofert za najlepszą uznano ofertę firmy „Stella - Sawicki” z Krakowa, opiewającą na 520 tysięcy zł.

Firma ta znana jest w Zagłębiu, gdyż

przed kilku laty prowadziła budowę jednego z gmachów w szkole górniczo-hutniczej w Dąbrowie. Wynik konkursu został przesłany władzom centralnym

i po zatwierdzeniu go, firma niezwłocznie przystąpi do budowy, dzięki czemu znajdzie pracę większa ilość bezrobotnych.

Nowe przepisy egzekucyjne w objaśnieniu Związku miast polskich.

W związku z wprowadzeniem w życie nowych przepisów o przekazaniu egzekucji komunalnej władzom skarbowym wyłonił się szereg pytań wymagających autoritatywnego objaśnienia. Mijsi tej podjął się Związek miast polskich, który podaje do wiadomości miastom i gminom, jak należy komentować ten lub inny ustęp ustawy.

Ostatnio wyłoniło się pytanie czy z dniem wejścia w życie nowego rozporządzenia tracą swą moc zarządzenia egzekucyjne wydane przedtem przez właściwe organy komunalne, względnie czy zarządzenia te tracą swą moc z chwilą faktycznego przejścia od związków komunalnych czynności egzekucyjnych przez urzędy skarbowe.

W odpowiedzi na to pytanie wyja-

śnia się, że wszelkie decyzje i zarządzenia egzekucyjne, np. zajęcie majątku nie tracą swej ważności ani z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady ministrów, ani z dniem faktycznego przekazania spraw urzędom skarbowym. Wynika to z brzmienia art. 126 rozp. Rady ministrów, które mówi o przejściu spraw do dalszej egzekucji, a więc do kontynuowania rozpoczętej już czynności egzekucyjnej.

Urząd skarbowy po przejęciu spraw może oczywiście, działając w granicach przysługujących mu uprawnień zmienić zarządzenia egzekucyjne wydane przez organy komunalne. Póki jednak w poszczególnych wypadkach to nie nastąpi zarządzenia te zachowują swoją moc.

Młodzi Zagłębianie nad polskim morzem.

Otrzymałmy następujące pismo: Szanowna Redakcyj! Uczniowie VIII kl. gimnazjum państwowego im. St. Staszica proszą o umieszczenie w „Kurjerze Zachodnim” niniejszego listu, chcemy bowiem podzielić się z Przyjaciółmi i Czytelnikami wrażeniami z naszej wycieczki do Gdyni. Znajdujemy się właśnie nad burzliwym Bałtykiem. Siny kolos, błyskający od czasu do czasu w promieniach słonecznych, zmusił nas do pokochania go. Jesteśmy morzem zachwyceni. W ciągu jednego dnia zwiedziliśmy Gdynię tak, jak na to nam czas pozwalał. Zwiedziliśmy ją siłą faktu dość pobieżnie, niemniej jednak nie możemy ukryć radości i dumy, że port nasz rośnie z amerykańską iście szybkością. Nowe gmachy powstają, jak grzyby po deszczu, którego mówią nawiasem wcale niema, bo mamy precyzyjną pogodę. Na ulicach panuje ruch ożywiony, plaża dzięki

pogodzie zapełnia się mnóstwem barwnych kostiumów.

Wszystko wre życiem. I oto serce widza — Polaka rozpieszcza dumą narodową, bo tu dopiero widzi wzrost potęgi państwa. Dumą naszą nie jest próżnia. Dziennikarze niemieccy, bawiący w ostatnich dniach w Gdyni ze zdumieniem niezmiernym zwiędzali port i musieli uznać, że Polska nie jest państwem sezonowym. Mimowoli cisną się na usta słowa, które tu coraz częściej dają się słyszeć:

„Nie damy morza, skąd nasz ród”

„Morze! myśmy twojej fali

Swym pierścieniem ślubowali

Z tobą w jedno się związali”

„Tak nam dopomóż Bóg!”

Każdy Polak powinien poznać morze, bo dopiero wtedy je pokocha. Kto zatem dotychczas nie był tu, ma obowiązek uczynić to jak najprędzej!

Tadeusz Stelmach.

Groźny pożar w Zabkowicach. Podczas akcji ratunkowej zginęło 8000 zł.

W ub. poniedziałek wybuchł groźny pożar w posesji Marjanny Papierniak w Zabkowicach. W przeciagu krótkiego czasu płomienie ogarnęły cały dom mieszkalny, przenosząc się następnie na sąsiednią posesję, należącą do Władysława Florczykowej i sukcesorów Falfusa.

Po uciążliwej akcji ratunkowej pożar ujęto, nie dopuszczając do rozszerzenia się ognia na sąsiednie posesje.

Pastwą płomieni padł cały dom mieszkalny Papierniakowej, przyczem straty wynoszą 4000 zł. oraz w sąsiedniej posesji dom mieszkalny,

stodoła, obora, cały inwentarz marnoty oraz pewna ilość drobiu. Straty Florczykowej oraz sukcesorów Falfusa wynoszą 16.300 zł.

Bezpośrednio po ugaszeniu ognia Florczykowa zawiadomiła policję, że podczas wynoszenia rzeczy z płonącego domu zginęło jej w niewyjaśniony sposób 8.000 zł.

Narazie trudno stwierdzić, czy pieniądze te stały się pastwą ognia czy też zostały przez kogoś skradzione. Wyjaśnić to zapewne dochodzenie policyjne.

Co było przyczyną groźnego pożaru narazie niewiadomo.

Przyszedł zaprosić na ślub, a zamordował brata.

W ubiegłą sobotę wieczorem do mieszkania gospodarza Głanowa, gm. Jangrot, 6-letniego, Filipa Zaka, przyszedł jego brat 36-letni Władysław z zawodu ślusarz, bez pracy i bez stałego miejsca zamieszkania. Przybyły Władysław miał się żenić już w ubiegłą niedzielę w Kluczach z wdową Juljaną Dziurą, pracownicą papierni „Klucze” i zapraszał braterstwo na ślub.

Około godz. 12 w nocy nastąpił tragiczny finał długotrwałej rozmowy między braćmi: Władysław nagłym ruchem wyjął rewolwer z kieszeni i dwukrotnie strzelił do Filipa, który obsunął się na ziemię, zbrozoczony krwią. Na huk strzałów wybiegli z sąsiedniej izby: żona Filipa, Marjana, lat 30. oraz syn jej, 28-letni Sta-

nisław. Szalony szwagier bez namysłu skierował lufę rewolweru w stronę bratowej i jej syna. Żakowa otrzymała kilka ran zmarła w kilka minut, syn jej przeszyty również kilkoma kulami, jest ciężko ranny.

Po dokonaniu morderstwa, zbrodniarz zbiegł w niewiadomym kierunku, ciężko zaś rannych ojca i syna przywieziono do szpitala olkuskiego, skąd jednak niezwłocznie odesłano ich do szpitala św. Łazarza w Krakowie.

Filip Żak zaniemógł i stan jego jest beznadziejny.

Policja poszukuje zbrodniarza, a jednocześnie stara się wyjaśnić tajemniczą rozmowę między braćmi, która przybrała tak tragiczny obrót.

Nieustanne zatargi Z MAGISTRATEM CZELADZKIM.

Pomiędzy magistratem m. Czładzi, a rolnikami, reprezentowanymi przez komitet rolników, istnieje jeszcze jeden zatarg, na tle poboru korcowego z Tow. „Czładzi”. Towarzystwo to rok rocznie wypłaca kilka tysięcy zł. korcowego z podkorycia rzeki Brynicy, dróg polnych, dwóch kawałków łą i t. d. Do korcowego tego roszczą pretensję zarówno magistrat, jak i rolnicy. Korcowego zatem nikt nie może podjąć do czasu pogodzenia się i wyjaśnienia sprawy.

Pierwsza konferencja zainteresowanych nie dała rezultatu. Trzeba dodać, że uregulowanie szeregu spornych i niejasnych spraw rolniczych w Czładzi, jest koniecznością, ze względu na interes ogólny.

Nastąpić to jednak może, nie prędzej, aż po przywróceniu mającego pełnię władzę samorządu w mieście.

× **PORZĄDKOWANIE ULIC.** Z chwilą odwołania robót miejskich w Dąbrowie nowemu przedsiębiorstwu, roboty drogowe szybko posuwają się naprzód. A więc ukończono budowę odenka ul. 3 Maja, gdzie na podłożu z betonu ułożono kostkę, zalaną cementem. Ukończono również ostatni odcinek ul. Okrzei, gdzie kostkę ułożono do ul. Chopina. Obecnie prowadzona jest przebudowa odenka szosy strzemieszyckiej, który także będzie zabudowany kostką. Pozostałe roboty drogowe prowadzone są na kilku mniej ważnych ulicach i przed zimą wszystkie ważniejsze arterje kołowe otrzymają trwałe nawierzchnie, oraz będą całkowicie uporządkowane.

× **NIEDUANY NAPAD RABUNKOWY.** Onegdaj około godziny 8 wieczorem podbiegli do przechodzącego przez tor kolejowy obok rampy Calkiermana w Sosnowcu Jęka Tarnawskiego (Sienkiewicza 5) jakiś osobnik, usiłując mu wyrwać z ręki teczkę skrótzaną, w której znajdowało się 534 zł. Na krzyk Tarnawskiego napastnik zbiegł. Zawiadomiona o napadzie policja wszczęła dochodzenie.

× **KRADZIEŻE.** Stefanowi Damasowi, zamieszkałemu w Dąbówce skradziono rower, wartości 70 zł., pozostawiony chwilowo przed jednym z sklepów na ulicy Targowej w Sosnowcu.

Z wozu Klary Skrzypek z Mysłowic, stojącego na szosie obok „Radochy”, skradziono skrzynkę, w której znajdowały się świece, zapalniczki oraz proszek do prania białizny, łącznej wartości ponad 40 zł.

Jeszcze dwóch terrorystów SZAJKI BEKERMAJSTRÓW.

W wyniku dalszego dochodzenia, prowadzonego w związku z likwidacją bandy terrorystów działającej na terenie Sosnowca, na czele której stali ojciec i synowie Bekermajstrowie, aresztowani zostali onegdaj jeszcze dwaj członkowie bandy.

Aresztowani zostali miedzkańcy Sosnowca: Eljasz Gotfrid i Joachim Rozenblum.

Aresztowanych przekazano wczoraj do dyspozycji władz sądowych.

PROGRAM RADJOWY ŚRODA 14 WRZEŚNIA.

11.58 — Sygnal czasu oraz hejnał z wieży Mariackiej. 12.20 — Koncert z płyt gramofonowych. 12.40 — Komunikat meteorologiczny. 12.45 — Dalszy ciąg koncertu. 14.00 — Komunikat gospodarczy. 15.00 — Komunikat gospodarczy. 15.10 — Intermezzo muzyczne. 15.40 — Pogawędka dla dzieci starozycze p.t. „Słoneczko dla nas pracuje” piosenki dra Feliksa Burdeckiego. 15.55 — „Zagadki i szarady” podkryty p. Henryk Ładosz. 16.05 — intermezzo muzyczne. 16.40 — Skrzynka pocztowa. 17.00 — Koncert popołudniowy. 18.00 — „Rola Chin w kryzysie światowym” prof. Jan Jaworski. 18.20 — Muzyka lekka i taneczna. 19.10 — Rozmaitości. 19.45 — Kamila Nitschowa Pogadanka z dziabką „Gospodyni śląska”. 20.00 — Piosenki w wyk. chóru Warsa. 20.55 — Kwadrans literacki. A. Sygietyńskiego — „Wyzłozona”. 20.50 — Recital skrzypcowy Bronisława Gimpela. 21.55 — Komunikat meteorologiczny. 22.05 — Muzyka taneczna. 22.40 — Wiadomości sportowe. 22.50 — Intermezzo muzyczne. 23.00 — Skrzynka pocztowa w języku francuskim.

Kronika Olkuska.

Wielki zjazd S.M.P.

W MIECHOWIE.

W ubiegłą niedzielę, o czem donosiliśmy, odbył się wielki zjazd delegatów S. M. P. męskiej z całej diecezji kieleckiej w Miechowie pod przewodnictwem gener. sekretarza ks. Poloski z Kielec.

Rozgrywki sportowe na boisku szkolnym rozpoczęły się już w piątek i trwały do wczoraj wieczorem z przerwami. W niedzielę rano przybył na zjazd ks. biskup Łoski powitany przy bramie trjumphalnej przez stowarzyszoną młodzież, pintou straży honorowej i orkiestrę stowarzyszeń. Mszę św. celebrował ks. biskup przy pieniach chóralnych stowarzyszenia. Podniósł kazanie o idei stowarzyszenia wygłosił również ks. biskup. O godz. 11 stowarzyszona młodzież przedelfilowała przed biskupem i patronatami. Zjazd został otwarty w sali teatralnej w gmachu poklasztornym przemówieniami i powitaniem przez ks. Poloskę. Ks. biskupa, z powodu jego niedyspozycji, zastępował ks. kanonik Sotnik. Na zjeździe przewodniczył p. Golębiowski, administrator uzdrowiska „Ojców” z Ojcowa, w asystencji ks. Graca ze Sławia, ks. Matuszka z Katowic, oraz wszystkich prześców stowarzyszenia.

W czasie obrad wygłoszone były aktualne referaty przez ks. Poloskę, oraz instruktorów pp.: Szczepańskiego, Kowalczyńskiego. Przygodzkiego, tudzież omawiany był plan pracy na przyszłość. Złotym medalem stowarzyszenia został odznaczony p. E. Golębiowski z Ojcowa. W zjeździe brało udział około 300 stowarzyszonych i delegatów. Pogoda przez cały czas zjazdu dopisywała, pomimo, że w okolicy przechodziły krótkotrwałe burze, połączone z wichrem.

× **MSZE ŚW. ZAŁOBNE.** Za duszę ś.p. prezydentowej Mościckiej odprowadzona została w dniu wczorajszym w kościele parafialnym w Olkuzi przez ks. prefekta, dra Eskorza, msza św. żałobna. W nabożeństwie brały udział m. in. wszystkie szkoły z Olkuzi.

Za spokój duszy ś.p. por. Żwirki i inż. Wigury, uczniowie gimnazjum męskiego w Olkuzi zakupili mszę św., która odbędzie się dzisiaj, t.j. 14 bm. w miejscowym kościele o godz. 9 rano.

× **KOMPANIA DO CZĘSTOCHOWY.** W ubiegłą sobotę wyruszyła do Częstochowy kompania piesza ze Skali pod przewodnictwem proboszcza, ks. Mazurka. W kompanji wzięło udział blisko 500 osób, ork. estra i 55 wozów.

× **DELEGAT RZĄDOWY URZĘDUJE.** Mianowany przez władze nadzorcze z województwa Kieleckiego, p. Gliszczyński stale urzęduje w Magistracie m. Olkuzi z dniem 1 bm. p. Gliszczyński specjalnie interesuje się sprawami finansowymi miasta, a zwłaszcza wyplatami, które muszą mieć jego aprobatę. Obecnie przeprowadzone są przez niego prace nad ostatecznym ułożeniem preliminarza budżetowego miasta na rok 1932-33.

× **POWIĘKSZENIE GODZIN RELIGJI W SZKOLACH POWSZECHNYCH.** W ubiegłym roku i innych latach naukę religij w powszechnych szkołach publicznych pow. Olkuskiego nie wszędzie wykładali księża prefekci. W tym roku stan ten uległ dużej poprawie, gdyż z przeznaczonych np. w ubiegłym roku 470 godzin nadliczbowych na naukę religij, w roku bieżącym powiększono do 680 godzin.

× **NOWOWYBRANY WÓJT GM. SKAŁA.** p. Marawski i jego zastępca, p. Starczyński, złożyli onegdaj w starostwie przepisowe ślubowanie. Wprowadzenie obydwóch w urządowanie nastąpi dzisiaj przez inspektora samorządu gminnego.

× **SEKCJA PODCHORAŻYCH PRZY Z. O. R.** Na przyszłą niedzielę o godz. 11 przed południem zapowiedziane jest w lokalu P. W. i W. F. zebranie organizacyjne podchorążych pow. Olkuskiego, na którym omawiana będzie sprawa związania sekcji podchorążych przy kcie Związku oficerów rezerwy w Olkuzi.

× **HURAGAN NAD POWIATEM.** Onegdaj pomiędzy godz. 9 i 10 rano nad częścią powiatu Olkuskiego przeszedł silny huragan, po którym zaczął padać śnieg deszcz.

× **NIEFORTUNNY MYŚLIWY.** Podczas niedzielnego polowania, b. wójt Skali p. Krawczyk postrzelił przypadkowo 19-letniego mieszkańca Skali Jana Żaka. Po udzieleniu rannemu pierwszej pomocy przez dra Kościuszkę, będącego również na polowaniu, rannego odwieziono do szpitala w Krakowie.

× **ZA KLUSOWNICTWO.** Starostwo olkuskie w drodze administracyjnej ukarało znanego zawodowego klusownika z Koryczan Żarnowice, Jana Grełę, grzywną 200 zł., lub wrazie nieściągalności, aresztem na 2 miesiące za

strzelanie do zajęcy w czasie zakazanym, t.j. w czerwcu r.b. Poza tem ukarany został grzywną 100 zł., ewentualnie aresztem 6 tygodni za klusownictwo Władysław Langner z Karłina, gm. Ogródzieniec, opłacany przez tow. racjonalnego myśliwstwa „Djana” w Zawierciu za ochronę zwierzyzny.

× **KRAJDZIEŻ.** Nieujęty sprawca skradł onegdaj w nocy z mieszkania Marjanny Greksa w Wodącej, gm. Bolesław, 2 kapy płaszczone, 5 szalik damskie, zegarek srebrny i inne drobne przedmioty.

ZE SPORTU.

SZKOLNE ZAWODY SPORTOWE W DĄBROWIE.

W ub. niedzielę odbyły się zawody sportowe w Dąbrowie, urządzone przez koo sportowe przy miejscowym gimnazjum męskiem. Wyniki zawodów są następujące: Koszykówka między męskim zespołem z Sosnowa a, gimnazjum męskiem w Dąbrowie dała wynik 11:7 dla zespołu gimnazjum. Siatkówka: gimnazjum żeńskie im. E. Zawidzkiej w Dąbrowie 26:19; absolwenci męskiego gimnazjum w Dąbrowie — męskie gimnazjum w Dąbrowie 26:30.

Tego dnia zakończono również rozgrywki tenisowe o mistrzostwo gimnazjum. W finale zwyciężył P. que bijąc Lubieńskiego 6:3, 5:7, 7:5.

W najbliższych dniach kolo sportowe przy powyższym gimnazjum urządza wyścig kolarzki na trasie Dąbrowa — Wojkowie Komorne — Dąbrowa, długość 35 km.

TURNIEJ TENISOWY O MISTRZOSTWO CZELADZI

W nadchodzący czwartek w Czelandzi rozpoczyna się turniej tenisowy o mistrzostwo Czelandzi, organizowany przez miejską komisję W. F. i P. W. Turniej przeprowadzony będzie w grach pojedynczych pań i panów, podwójnych panów oraz mieszanych. Turniej odbędzie się na kortie w parku miejskim, przy czym dopuszczeni będą tylko zawodnicy (człki) z samego miasta, bez kolonji.

K. S. PIOMPIEN — T. S. ZEW (Niemce) 5:2 (5:1).

Mecz powyższych drużyn o mistrzo-

stwo klasy C, zakończył się zwycięstwem Flom enia. Bramki uzyskał Maciążek 5. Mróz 2. Sędziował bardzo dobrze p. Ślwa.

LEGITYMACJE DLA PIKARZY.

W rozgrywkach roku bieżącego zauważono kilkakrotnie wstawianie przez kluby do zawodów graczy pod fałszywymi nazwiskami. Trudne i uciążliwe dochodzenie władz piłkarskich wykazały (takie postępowanie klubów, zwłaszcza „C” klasowych, a graczy przeważnie z sąsiedniego Górnego Śląska i z tej racji kluby ukarano bądź to walkowerami, bądź też grzywnami. Zarząd podokręgu stojąc na straży postanowien P. Z. P. N. i chce utrzymać czystość sportu amatorskiego i branie udziału w zawodach graczy zgłoszonych i potwierdzonych dla danego klubu — wprowadza specjalne legitymacje dla graczy. Legitymacje te dadzą możność każdorazowego stwierdzenia przez sędziego na boisku w czasie zawodów, czy dany gracz jest identyczny i zgłoszony dla odnośnego klubu biorącego w nim czynny udział. Legitymacje te ołowiazkowo posiadać musi każdy gracz, a z konieczności kierownik sportowy na boisku. Ci zaś gracze, którzy biorą udział w zawodach i nie będą posiadali przepisowej przez podokręg legitymacji, będą podejrzani o udział niezgłoszonego gracza w odnośnym klubie, co grozi grzywną i walkowerami dla danego klubu. Legitymacje te znajdują się w podokręgu i wystawiane będą przez podokręg, na podstawie fotografii graczy zgłoszonych przez kluby, z ewidencji znajdujących się w podokręgu.

ŻYCIE GOSPODARCZE.

Ustawa o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością.

Izba przemysłowo-handlowa w Łodzi przesłała Związkowi Izb swoje uwagi do projektu ustawy o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością. Projekt ten ujednolica różnie przepisy dzielnicowe, dotychczas obowiązujące i stwarza stan prawny, odpowiadający wymaganiom obrotu gospodarczego.

Uznając dodatnie cechy konstrukcyjne projektu, Izba uważała jednak za nieodpowiednie zgłosić serek uwagi w sprawie zmiany poszczególnych jego artykułów. W szczególności Izba wypowiedziała się za wykluczeniem aportów idealnych, jak prac, klientela itd., wychodząc z założenia, że na wypadek upadłości spółki lub wystąpienia wspólnika, wno-

szonego takie aporty do spółki, pozabawione są one wszelkiej wartości. W dalszym ciągu Izba wystąpiła przeciw reglamentacji ruchu spółek przez Ministerstwo przemysłu i handlu, uważając, że wystarczyć winna kontrola sądu rejestrowego.

Izba wskazała na konieczność utworzenia rady nadzorczej w spółkach o kapitale ponad 100.000 zł. lub liczących ponad 20 wspólników, gdyż przy zachowaniu postanowień projektu każdy wspólnik miałby prawo kontroli, co przy większej ich ilości stanowiłoby dużą niedogodność.

Pozatem Izba zgłosiła szereg uwag, dotyczących zarówno formalnej jak i merytorycznej strony projektu.

Kronika gospodarcza.

OBROTOWY HANDLOWY Z KRAJAMI EGZOTYCZNYMI kształtują się dla Polski ujemnie. Deficyt bilansu handlowego z temi krajami wyniósł bowiem w r. ub. przeszło 271 milj. zł. Tak np. z Brazylji przywieźliśmy w roku ub. towarów za 19,9 milj. zł., a wywieźliśmy za 1,5 milj. zł. Należy zauważyć, że wobec trudności eksportu do Brazylji, szereg krajów zainicjował częściową kompensację. Między innymi importujący kawy w Czechosłowacji tworzący własny komitet przy centralnej radzie handlowej, zawarł umowę z brazylijskim instytutem kawowym, na mocy której przywożona z Brazylji kawa będzie płacona w koronach czeskich. Pieniądże te będą deponowane w banku Narodowym i używane na zakup towarów czeskich, które następnie będą eksportowane do Brazylji.

WĘGNA I PRZEDZIA CZESANKOWA. Na bielskim rynku węgny zauważyć się dało w sierpniu znaczne zmocnienie tendencji i lekka wyżka cen poszczególnych gatunków. Lepsze gatunki, jak Supra AA zwiększyły o ca. 0,40 fr. szw. na 1 kg, inne gatunki od 0,05 do 0,20 fr. szw. Wyżka cen węgny jest niejednolita: bardziej poszukiwane gatunki wyższymi nieco silniej, mniej poszukiwane np. krzyżówka E posiada cenę

poż. dolarowa 55,00 — 52,50 (w proc.). Akcje: Bank Polski 84,00 — 82,50; Ostrowiec 28,50; Starachowice 8,75.

WARSZAWSKA GIELDA ZBOZOWA.

Ceny za 100 kg. parytet wagon Warszawa, w handlu hurtowym, ładunkach wagonowych. Kursy ustalone na podstawie cen giełdowych żyto od 16,75 do 17,00. Pszenica jednolita 28,50 — 29,00. Pszenica zbierana 28,00 — 28,50. Owies jednolity 16,50 — 17,00. Owies zbierany 15,25 — 15,75. Jęczmień na kaszę 16,00 — 16,50. Jęczmień browarny 18,00 — 19,00. Groch polny jadalny 27,00 — 30,00. Groch Victoria 28,00 — 31,00. Rzepak zimowy 39,00 — 41,00. Siemie lniane białe 90 proc. 51,00 — 55,00. Proso 20,00 — 21,00. Koniczyna biała surowa 120,00 — 160,00. Koniczyna biała bez kianki o czyst. 97 proc. 160,00 — 200,00. Mąka pszena luksus wym. 40—50 proc. 48,00 — 55,00. Mąka pszena 4-0 wym. 50—60 proc. 43,00 — 48,00. Mąka żytnia pyłowa wym. 50—60 proc. 31,00 — 35,00. Mąka żytnia siłkowa wym. po 50 proc. 24,00 — 26,00. Mąka żytnia razowa 95 proc. 23,00 — 25,00. Otręby pszenne szale 11,50 — 12,00. Otręby żytnie 8,25 — 9,25. Kuchy lniane 19,00 — 20,00. Kuchy rzepakowe 15,50 — 16,00. Kuchy słonecznikowe 42—44 proc. 16,50 — 17,00.

Kronika Zawiercia.

Podziękowanie fundatorom SZTANDARU B. OCHOTNIKÓW.

Komitetu ufundowania sztandaru dla Związku byłych ochotników armii polskiej — oddział w Zawierciu składa za naszem pośrednictwem żołnierskie „Bóg zapłać” fundatorom sztandaru, którzy na odeszłe komitetu umieszczone w K.Z. w dn 12 ub. m., przesłali datki: Przemysłowcowi, Stanisławowi Bauerertowski w Mijacowie; przemysłowcowi Steinhaugenowi — fabr. papieru i celul. w Myszkowie, wiceministrowi W. Jaszczęskiemu, gen. dr. R. Góreckiemu, kpt. Jasińczyk - Jabłońskiemu w Warszawie, M. Landauowi w Myszkowie; posłowi Marjanowi Dąbrowskiemu w Krakowie, prześców Sądu apelacyjnego w Lublinie, Stowarzyszeniu mechaników polskich z Ameryki w Porębie, notariuszowi M. Czekalskiemu we Włoszczowie, ks. Sz. Szypalskiemu, notariuszowi St. Pacholskiemu w Płońsku, J. Rajkowskemu m. w Sosnowcu, J. Lewandowskiemu w Łazach, Fr. Trąbskiemu w Siewierzu, J. Wisiołkiemu w Kraśniku, dyrektorowi S. Wesołowskiemu, doktorowi Jurkiewiczowi, komornikowi Kosskowi, A. Walczyńskiemu, doktorowi E. Zembnińskiemu, Cz. Krotchowilowi, K. Opalce, L. Lemańskiemu, J. Fuchnowi, braciom Wygodkowi, W. Sapacie - Sapoczyńskiemu, S. Jałowickiemu, St. Filipczykowski, H. Zielińskiemu, T. Kryłowskiemu, T. Kwapińskiemu, J. Bonkiewiczowi i Zjednoczeniu kolejarzów polskich w Zawierciu.

× **Z O. W. F. W ZAWIERCIU.** W ubiegły poniedziałek odbyło się zebranie placówek O. W. F. w Zawierciu. Po zagajeniu przez przewodniczącego przy wyłączeniu sali wygłosił p. Miśta Zygmunt referat pt. „Polska polityka zagraniczna”. Referent przedstawił działalność pierwszych budowniczych państwa polskiego i polityki narodowej polskiej Wieszka I i B. Chrobrego. Po referacie, który zebrani wysłuchali z wielkim zainteresowaniem, członkowie O. W. F. uczulił pamięć dzielnych lotników ś. p. por. Żwirki i inż. Wigury, przez powstanie i jedno minutne milczenie. Następnie zostały omówione sprawy organizacyjne. Zebranie zakończono odśpiewaniem „Hymnu Młodych”.

× **Z POSIEDZENIA POWIATOWEGO ZARZĄDU FEDERACJI P. Z. O. O. W ZAWIERCIU.** Onegdaj odbyło się posiedzenie zarządu federacji, które odbyło się w sali Rady miejskiej. Po zalatwieniu spraw wewnętrznych podczas dyskusji przedstawiciel jednego z Związków b. wojskowych podał wniosek o wyrażenie wotum nieufności prezydium Federacji za jego niedoleżne zatwierdzanie spraw. Jako motywy podawano sposób prowadzenia kasy. Np. p. Holenderkowi wpłacił 50 zł. i inni 200 zł., a skarbnik nie posiada nawet książki kasowej. Inni nie mogą wyliczyć z pieniędzy. × **KRAJDZIEŻ.** Do Pławnera Joska, zam. przy ul. 3 Maja 51, zakradli się nieznani sprawcy, którzy dostali się do mieszkania za pomocą podrobionego klucza. Sprawcy obliwili się znakomicie, gdyż skradli fuero, dwa garnitury, bieliznę i 80 zł. gotówką. Szkoda obliczona jest przez właściciela na przeszło 26 tys. złotych.

Z całej Polski.

ŚLADY CZŁOWIEKA DYLAWJALNEGO W PRZEMYSŁU.

Podczas robót ziemnych na cegielni Teicha w Przemysłu, robotnicy wykopalili w głębokości 12 metrów różne kości i zęby mamuta, nosorożca i innych zwierząt, które żyły w epoce dylawjacji, czyli lodowej, sięgającej od kilkunastu tysięcy do pół miliona lat przed Chrystusem. Zawiadomiony o odkryciu kustosze Muzeum narodowego ziemi Przemyskiej inż. Kazimierz Ostński zorganizował ekspedycję naukową, która ustaliła, że wśród kości zwierząt kopalnych znajdują się też ślady człowieka pierwotnego, z najstarszej epoki kamiennej. Znał leżono bowiem groły od strzał i noże krzemienne nie zglądzone, oraz nóż z rogu jelenia. Wszystkie te okazy złożono w Muzeum ziemi Przemyskiej.

TAJEMNICA TANICH UBRAN.

W Brzeżnach pod Łodzią wykryto wielką aferę, znakomicie ilustrującą, dla czego walka handlowa z żydostwem jest taka trudna. Oto jeszcze 31 stycznia b. r., jak podaje „Nowy Kurjer”, ze składów apłretury, farbiarni i wykończalni Ernsta Kaiserbrechta w Łodzi, dokonano kradzieży kamgaru i gabardyny, wartości przeszło 16.000 zł. Siedźtwo w tej sprawie w miejscu utknięło na martwym punkcie. Obecnie na skutek anonimowego doniesienia przeprowadzono dochodzenie w szeregu przemysłowych no dochożenie w szeregu przemysłowych gotówce ubrania po śmiesznie niskich cenach, a mimo to z dobrego materiału. W wyniku aresztowano właściciela wytwórni ubraniowych: Józka Zilbermana, Herszla Szmulewicza, Cejpnicha Szmingolda. Aresztowano również właściciela firmy przewozowej Ieka Goldberga, dostarczającego samochodami ciężarowymi kradzione towary do Łodzi. Samą szajkę ujęto w Łodzi. Są to: Szmul Weimberg, Szlama Winter i Iek Walman. Okazało się przytem, że szajka owa również ma na sumieniu włamanie do firmy Samuela Abbe w Łodzi, gdzie skradziono jedwabów na sumę 50.000 zł. Z takimi dostawcami, kupcami i producentami rzeczywistość konkurencja jest bardzo trudna.

ODKOPANIE ZWŁOK OFIAR KATASTROFY GÓRNICZEJ.

Przebiegająca przez 4 dni pod kierownictwem władz górniczych akcja ratunkowa na dotkniętej katastrofą kopalni „Richthofen” została zakończona. Po wydobyciu w dniu 9 i 10 zwłok dwóch ofiar katastrofy onegdaj nad ranem odgrzebano z pod gruzów zwłoki trzeciego górnika Jana Kureczka, a o godz. 7 zwłoki ostatniego z zasypanych, Pawła Psoty. Według przypuszczeń władz śmierć wszystkich 4 górników nastąpiła bezpośrednio po zaważeniu się chodnika.

KARAWAN Z TRUMNA ZAJĘTE PRZEZ SEKWESTRATORA.

W domu przy ul. Rwańskiej 15 w Radomiu mieści się zakład pogrzebowy Ładeckiego, który jest winien skarbowi za podatek obrotowy 140 złotych. Zrodzi-

miałem jest, że do tego rodzaju przedsiębiorstwa niecodziennie wpływa gotówka. Właściciel zakładu prosił urząd skarbowy, żeby wstrzymano się z ewentualnego zajęcia towarami, a za kilka dni cięższe należycie wpłaci, później zaś uiszczyć resztę. Mimo to w ub. piątek przybył sekwestrator i zajął uprzęż na konie. Ponieważ jednak uprzęż ta nie wystarczała na pokrycie zaległego podatku, sekwestrator zajął również karawan, w którym znajdowała się trumna

i zawiózł karawan wraz z trumną pod urząd skarbowy. Prawdopodobnie jednak psłapano się tam, że sprzęty te nieco dziwnie wyglądają w składzie zastępowanych mebli, przeto w poniedziałek przed południem odano karawan wraz z trumną przedsiębiorcy. W tym samym jednak dniu zabrano Ładeckiemu radjo na pokrycie podatku. Wiadomość ta rozszła się po Radomiu, wywołując wesołe komentarze.

Piękny i słoneczny w tym roku wrzesień, więc jeszcze młodzież w przerwach szkolnych używa z zapalem zabaw sportowych na boiskach szkolnych.

Najazd pluskw na Moskwę.

Niebezpieczeństwo na froncie kulturalnym.

Jeszcze jedna plaga spadła w czasie tegorocznego, pogodnego, gorącego lata na mieszkańców sowieckiej stolicy. Moskwa jest wprost okopowana przez insekty, z najbardziej dokuczliwymi z nich — pluskami na czele.

Oto ciekawy i wymowny feljtonik z pisma „Wieczernia Moskwa”.

Sąsiad mój — młody student — wraca do domu bardzo późno. Po pierwszej w nocy. Żanin wypije herbatę, zje kolację dochodzi druga. O godzinie trzeciej już wstaje, i mrucząc sobie coś pod nosem, zaczyna szperać. Przewraca na wszystkie strony koc, syczy rozpylaczem, tupocze nogami. Walczy z pluskami.

Biedny student! Jakich środków już nie spróbował! „Śmierć pluskwom”, „Pluskwomor”, terpentynę, naftę ze „Śmiercią pluskwom” i „Pluskwomor” z terpentyną. Sypał do materaca machorkę i dezynfekował łóżko siarką. Stawiał nóżki łóżka do wody. Kładł się spać na oknie. Wypalał pluski przy pomocy prymusa.

Wszystko nadaremnie! Centralny komitet rosyjskiego towarzystwa mieszkań komunalnych w październiku 1931 r. ogłosił konkurs na najlepszy środek do walki z pluskami.

Ofert zgłoszono wiele. Wynalzczy „radikalnego pluskwomora” propo-

nują: mieszać naftę z pieprzem, terpentynę z esencją oliwą, obsypywać każdą pluskwę oddzielnie proszkiem tytoniowym... Z dwustu ofert udało się wybrać zaledwie dwie. I obydwie dotychczas nie zostały sprawdzone doświadczalnie.

Autor pierwszej oferty proponuje truć pluskiy sokiem gorzkiego arbuza. Komitet konkursowy nigdzie nie mógł znaleźć nie tylko gorzkiego arbuza, ale nawet zwykłego. Doświadczenie zostało odłożone.

W sposób bardziej oryginalny postąpił autor drugiego projektu.

Przedstawionego przez niego płynu pluskiy podobno nie znosiły. Ostatniego orzeczenia, jednak, nie sposób było wydać: nieznan był skład chemiczny płynu. Autor W. Czerikow owiął tajemnicą swój pluskwomor. Na wszystkie propozycje podania składników środka, mimo przyrzeczenia zachowania tajemnicy, odpowiadał kategoryczną odmową. Jedynie w „ostatczym razie” zgadza się zdając pieczęć tajemnicy ze swego wynalazku, ale za opłatą 10.000 rubli.

Centralny komitet rosyjskiego zjednoczenia mieszkań komunalnych w Moskwie nie chce wypłacić zaliczki, wobec tego, że wyniki „skuteczności pluskwomora mogą być jednak wątpliwe”.

Ponieważ, jak sądzi „Wieczernia Moskwa” skuteczny pluskwomor jest niezbędny w chwili obecnej w Moskwie „ze względu na zamach insektów na mieszkania komunalne”, co „stanowi poważne niebezpieczeństwo na froncie zdobywczy kulturalnych rewolucji proletariackiej” — przeto chętnego obywatela Czerikowa — radzi pismo — zaofiarować opiece G.P.U.

Rzeczy ciekawe.

CZY REHABILITACJA MUCH?

Ostatni numer poważnego wydawnictwa amerykańskiego „The Scientific Monthly” zawiera raport lekarza dr. Baera, który w czasie wojny zaobserwował zjawisko. Otóż wśród ranianych ci zdrowieli szybciej, których rany, nieopatrzone bezpośrednio po postrzale, zawieraly jajka much. Larwy musze pólhlały w danym wypadku martwa lub zgangrenowaną tkankę, nie naruszając przytem żywożywych i zdrowych komórek. Po powrocie do kraju dr. Baer poczył stosować na szeroką skalę larwy much, jako najlepszy środek na gojenie ran i wszelkiego rodzaju ropień, — nawet gruzlicznych. W chwili obecnej istnieje w Stanach Zjednoczonych specjalne laboratorium entomologiczne, które zajmuje się produkowaniem larw muszy w wielkiej ilości. „The June Scientific Monthly” zaznacza, iż wielu znakomych lekarzy obu półkul po zaznajomieniu się z nowym preparatem wyraziło przekonanie, iż larwy much stanowią najlepszy i niezastąpiony środek antyseptyczny do gojenia ran.

KORONA KRÓLEWSKA W BLASZANCE OD NAFTY.

Królowa wysp Tonga, położonych na oceanie Spokojnym, a znajdujących się pod protektoratem Anglii, Salome, zgubiła przed kilku miesiącami swą koronę. Obecnie zaś znaleziono ten klejnot — w blaszance od nafty. Według sprawozdania gubernatora wysp Samoa i Tonga, sinta Jerzego Richardsona, synek królowej bawił się tą koroną tak nieostrożnie, że ją uszkodził. Między innymi, wyleciało z niej kilka pereł, wobec czego trzeba było wylać koronę do naprawy do miasta Auckland, w Nowej Zelandji. W kilka tygodni potem korona była potrzebna królowej Salome przy uroczystości otwarcia zgrupowania narodowego wyspy Tonga, choć jednak wiadano, że korona powróciła naprawiona z Aucklandu, nigdzie jej znaleźć nie było można. Wprost przepadała bez śladu. Dopiero niedawno, przy rewizji komory celnej, znaleziono zapieczętowaną blaszankę od nafty, a w niej ową koronę. Jakim sposobem tam się dostała, dotychczas nie wiadomo.

JEJ PIERWSZA MYŚL.

On: Nareszcie pozbyliśmy się naszych długów, Wandziu!
Ona: Bogu dzięki! To teraz znów możemy kupować na kredyt!

INTELIĞENTNA.

— Niech pan doktor zaraz przyjedzie moja córka pokłona igła.
Służąca lekarza: — Pan doktor ma teraz godzinę przyjęć; czy igła jest pani zaraz potrzebna?

CHARLES B. STEPHEN

Pani doktor i serce.

Powieść.

30

— Hallo, hallo polskie radio Warszawa... Ogłaszamy komunikaty...

Następował cały szereg małych zajmujących wiadomości. Kazimierz chciał kilka razy zakręcić, ale pani Karśnicka lubowała się swym nowym nabytkiem i prosiła, by zostawił. Siedział, więc, przy stole pokrytym włóczkową serwetą i głęboko zamyślony bebnął po mlecznym kloszu przesłaniającym naftową lampę.

Nagle, drgnął i spojrzął w stronę aparatu. Z głośnika rozlegał się donośny głos speakerki:

— Dzisiaj wieczorem przybywa do Warszawy głośny pianista, muzyk wszechświatowej sławy Wiktor Boretti. Sławy nasz rodak przybywa do stolicy poraz pierwszy po pamiętnym wypadku samochodowym. Pianista nie wyznaczyl jeszcze terminu swego najbliższego koncertu.

— Nasz pianista, — powiedziała pani Karśnicka. — Zapomni on przedko o Wąsoccie, jak tylko się dostanie w wir wielkiego miasta.

Pan Kazimierz nie odpowiedział. Cichutko ogwizdywał.

ROZDZIAŁ XVII

Niewidzialna sprężyna.

Na dużym, osłoniętym tarasie państwa Wilkoszów nakrywano do podwieczorku. Na białym, jak śnieg, obrusie czerwienily się truskawki, poziomki i czereśnie, odbijały się barwną plamą talerze z ciastem i więksim chlebem.

Dookoła służącej, nakrywającej do stołu, biegają dwunastoletnia, piękna szczupła dziewczynka o kasztanowatych kędziowach i bardzo drobnej twarzyczce.

— Babciu, o której przyjedzie panna Julia? — zapytał starszej siwowłosej damy, siedzącej w fotelu z robotką w ręku.

— Już powinna tu być, Ewuniu — powiedziała pani Wilkoszowa.

— Nie mogę się już doczekać, babciu, zawołała dziewczynka. — Tak dawno już nie widziałam panny Julji.

— I ja także, moje zlotko, stęskniłam się za nią bardzo.

Lipcowy upał trochę się już zmniejszył, a na tarasie, osłoniętym od palącego słońca, panował miły, orzeźwiający chłodek.

Pani Wilkoszowa wstała z fotela i zbliżyła się do stołu, nakrytego do podwieczorku. Musiała sama sprawdzić, czy wszystko jest w należyty porządku na przyjęcie miedgo gościa.

Julia Zabłocka była od dawna w przyjaźni

z domem Wilkoszów. Majątek ich, położony był o kilka wiorst od Wąsoccina, to też byli dość częstymi gośćmi w Wąsoccie, jak również i ona korzystała z milego zaproszenia i przyjeżdżała od czasu do czasu na wieś.

Rodzice Julji przyjaźnili się z starszymi Wilkoszami, którzy pamiętali małą Juleczkę od bardzo dawnych czasów. Ich jedyny syn, Jan, starszy o wiele od Julji, kończył studia agronomji na granicy, potem ożenił się i wraz z żoną osiadł na wsi. Wkrótce potem przyszła na świat Ewunia. Ale we dworze Wilkoszów nie mówiono nigdy o matce małej Ewuni. Już od bardzo dawna, od przeszło sześciu lat, młoda pani Wilkoszowa opuściła swego męża i nigdy już do niego nie powróciła. Przeprowadzono zwózid i odtąd Ewunia chowała się pod opieką babki i ojca. Ewunia była szczęśliwym dzieckiem i nie odczuwała braku opieki matczymej. Mądra i dobra babka zastępowała ją w zupełności.

Julja Zabłocka znęła dziewczynką od urodzenia i pokochała ją bardzo. Po skończeniu medycyny stała się domowym lekarzem Wilkoszów i w tym charakterze przyjeżdżała często z Wąsoccina.

Właśnie przed paru dniami Jan Wilkosz, przyjeżdżając przez Wąsoccin, odwiedził młodą lekarzkę i ponowil serdeczne zaproszenie na wieś.

D.B.

GRETA GARBO

w roli słynnego szpiega niemieckiego, pięknej Mata Hari w filmie pod takim samym tytułem.

Polacy na kongresie MATEMATYKÓW.

W Zarychu rozpoczął obrady międzynarodowy kongres matematyków. Kongres trwać będzie do dnia 12 bm. Reprezentowanych jest 30 państw przez pięćsetkilkudziesięciu delegatów. Polska delegacja z prof. Wacławem Sierpińskim (uniwersytet warszawski) na czele, liczy około 20 osób i jest jedną z najliczniejszych. Prof. Sierpiński wygłosi na plenum kongresu rozprawę p. t. „Sur les ensembles des points qu'on sait définir affectivement”. Poza tem wielu członków polskiej delegacji wygłosi referaty w sekcjach naukowych.

Pomnik na cześć tureckich OBRONCÓW WĘGIER.

Jak domosi prasa turecka, na drodze przed murami Budy odstąpiono pomnik, uświęcający braterstwo turecko-węgierskie. Pomnik ten uwiecznia pamięć o żołnierzach tureckich oraz o ostatnich tureckim wali (gubernatorze) i obrońcy fortecy Bodin, Abdurrahmana Abdi baszy, który zginął z mieczem w ręku w dniu 2 września 1686 r. Pomnik, pod postacią kolumny, jest wykonany w stylu tureckim. Na kolumnie umieszczono turban z napisem: „Był on odważnym przeciwnikiem, Niech go Bóg błogosławi!”

Towarzystwo kredytowe Przemysłu Polskiego zawiadamia, że w dniu 29 września 1932 r. o godzinie 11-jej w Kancelarii Hipotecznej przy Sądzie Okręgowym w Sosnowcu przed Notariuszem Antonim Szczepkowskim zostanie sprzedana w drodze publicznego przetargu wraz z przynależnymi do niej maszynami i urządzeniami fabrycznymi nieruchomości w Zawierciu, oznaczona hipotecznie nazwą „Nieruchomość Kaca w Zawierciu” (re. hip. Nr. 40), należąca do firmy

„TOWARZYSTWO FABRYKI CHEMICZNYCH ZAGŁĘBIE SPÓŁKA AKCYJNA”. Nieruchomość obciążona jest pożyczką Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego w wysokości 6.750.— Przetarg, jako w terminie drugim i ostatecznym, rozpocznie się od obniżonego szacunku, t.j. Zł. 8.103.14.0 i Zł. 4.651.15 z obowiązkiem spełnienia warunków sprzedaży, podanych w zbiorze objaśnień i warunków. Wadjum do przetargu wynosi Zł. 1.350.— Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży znajduje się w księdze hipotecznej sprzedawanej nieruchomości. 5113

EGZYST. w POLSCE blisko 100 lat firma herbaciana KRAJOWA HURTOWNIA HERBATY

dawniej T-WO M. SZUMILIN, Sp. Akc. w Warszawie Miodowa 25

poleca swoje paczkowane mieszanki, wyróżniające się dobrym smakiem, naturalnym (nie sztucznym) aromatem i dużą wydajnością

Wybitnie dobry smak posiada gatunek Nr. 12 w fiolecie, etykietce

Oprócz paczkowych herbat, posiadamy wielki wybór oryginalnych herbat w szkryniach

UWAGA! Pełną gwarancję dobroci daje jedynie herbata znanych firm, paczkowana po 400, 200, 100, 50, 25 gram

DOBRE OGŁOSZENIA

POSADY I PRACE

CHŁOPIEC

lat 16 z ukończoną szkołą powszechną poszukuje posady jako chłopiec biurowy. Sosnowiec, Wodna 1. Markiewicz. 5708

KUPNO I SPRZEDAŻ

KAMIENIC,

pensjonatów, will, majątków ziemskich, gospodarstw, parcel, młynów, tartaków, oraz małych domków podmiejskich, największy wybór posiada biuro „Wawel”, Kraków, Grodzka 60, tel. 108-60. Zgłoszenia przyjmują, oraz informacji udziela bezpłatnie. 5037

KUPIĘ

platformę, Sosnowiec, Barbary 19, tel. 10. 5704

RYBY

wędzone w paczkach żywnościowych wysła: Kazimierz Dux Orłowo koło Gdyni. Zadzajcie cenników. 5709

NAUKA I WYCHOW.

INSTYTUT MUZYCZNY

Dyr. Stefan M. Stoiński, Katowice, Teatralna 7, Bielsko, plac Smolki 4. Wpisy na nowy rok szkolny 1932-33 przyjmują — Sekretariaty codziennie od 10 — 13 i 15 — 19 do wszystkich klas praktycznych i teoretycznych. Dzieci urzędników konstatują ze zwrotu opłat szkolnych lub ze znacznych zniżek 75 proc. zniżki kolejowe. 5462

OZENKI

JEŻELI BRAK WAM odpowiednich znajomości matrymonjalnych, zadajcie bezpłatnych informacji załączając fotografię. „Śląski Powiernik”, Katowice, 3-go Maja Nr 19. 5854

LOKALE

SKLEP z mieszkaniem do wynajęcia Sosnowiec, ul. Florjanska 10. 5710

DO WYNAJĘCIA trzy obszerne lokale po szkołach powszechnych, odpowiednio na szkoły, biura i na ładne mieszkania z ogrodem. Władomość u gospodarza Będzin, Kollataja 27.

MIESZKANIE 5 pokoje z wygodami na pierwszym piętrze i pojedynczy pokój do wynajęcia Prosta Nr. 12. 5700

ZGUBIONE DOKUMENTY

KSIAZKĘ Kasy Chorych zgubił Jan Sołtysek. 5710

KSIAZKĘ wojskową wydaną przez P. K. U. Sosnowiec zgubił Antoni Jelonek.

KSIAZKĘ wojskową wydaną przez P. K. U. Sosnowiec zgubił Ieek Warszawski. 5707

UNIWAŻNIA się zgubiona legitymacja wydana przez Bank Polski na nazwisko Janiny Kochanówny. 5715

EMILJA MICHALIK zgubiła torebkę zawierającą dowód osobisty kolejowy Nr. 003266 i książeczkę aprowizacyjną Nr. 2561. Takowe unieważnia się. 5709

METRYKĘ urodzenia wydaną przez urząd parafialny w Chmielniku zgubił Piotr Kawalec. 5713

ROZNE

ZABEZPIECZENIE hipoteczne na 2.000 zł, sprzedam za 5.000 zł. Zgłoszenie: Zawiercie „Kurjer Zachodni” pod Zabezpieczenie. 5712

JAN PIŁAT i Bronisława Piłat małż. zam. w Modrzejowie przepraszają Helenę Ludwiczównę za wykonaną jej, przez wysłanie do niej listu anonimowego, obrazę i oświadczają jednocześnie, że cofają swoje zarzuty jakoby Helena Ludwiczek zaan. w Modrzejowie była wyklejta z kościoła i wyrzucona z klasztoru w Krakowie, że z jej powodu zmarł jej ojciec, otruty przez nią, oraz oświadczają, że wszystkie zarzuty stawiane Helenie Ludwiczek wobec osób trzecich co do jej moralności i prowadzenia się, są nieprawdziwe. Pieniądzy na ich szkoda nie przywłaszczyła. 5705

GABINET KOSMETYCZNY praktyka zagraniczna Usuwanie wad cery, jak zmarszczki, piegry, wagnery, krosty, zbyteczne włoski i t.p. Upiększanie. Trwałe przyściemnianie brwi i rzęs. Masaże całego ciała. Usuwanie nagłotków i wrosniętych paznokci. Sosnowiec, Prezyd. Mościckiego 55 a. Fr. Tropauerowa. Telef. 1026 Przyjm. 5-6. 5706

Reklama jest dźwignią handlu.

PROSZER OD BÓLU GŁOWY DLA DOROSŁYCH „KOWALSKINA” USUWA NAJSILNIEJSZE BÓLE GŁOWY

KOEDUKACYJNE DZienne i wieczorowe POLROCZNE i WYŻSZE ROCZNE KURSY HANDLOWE (HANDLOWO - BUCHALTERYJNE)

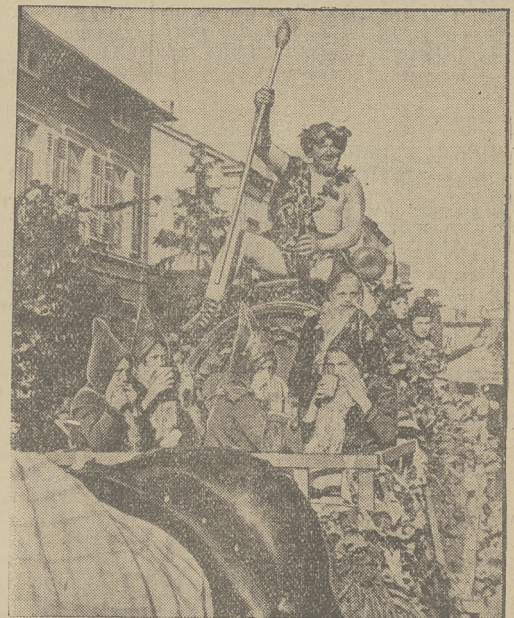
M. KOŁACZKOWSKIEGO w BĘDZINIE ul. Sączewska 25

przyjmuje codziennie zapisy kandydatów obajga plet w godz. 10-19 PROGRAM KURSÓW obejmuje: księgowość, arytymykę handlową i finansową, korespondencję i terminologię handlową, handel i jego organizację, kantor praktyczny, geografję gospodarczą, pisanie i liczenie na maszynach, prawo-wostwo, ekonomję polityczną, skarbowość. Poza tem przy Kursach prowadzony jest KURS JĘZYKÓW OBCYCH (angielski, francuski i niemiecki). Szeregoly w programach.

5299 Wykłady na kursach prowadzi 11 profesorów. Po ukończeniu Kursów świadectwa wg. wzoru zatwierdz. przez Min. Wyz. Rel. i Oświec. Publ. Kierownik Kursów prof. ST. MIESZALSKI, a. W. Studium Handl. Zniżki tramwajowe. Prospekty bezpłatnie, Niezamożnym atypendja.

NIEBYWAŁA OKAZJA DLA P. P. KUPCÓW I PRYWATNYCH OSÓB!!

Kupuy wszystkich braaz, którzy chcą sprzedać swe artykuły oraz osoby prywatne, chcące sprzedać rozmaite przedmioty jak: meble, gramofony, rowery, srebra, serwisy, futra, dywany, garderobę, auta, różne maszyny i wszelkie inne przedmioty mogą to uskutecznić w HALACH KOMISOWYCH, które zostały otwarte w Sosnowcu przy ul. 1 Maja obok hal targowych. Ci, którzy oddają towar do sprzedaży komisowej podają jedynie stule ceny, wszystkie zaś inne czynności związane ze sprzedażą załatwia kierownictwo hal komisowych. Oddane w komis przedmioty znajdują się bądą w halach do chwili sprzedaży. Odpowiedzialność za całość oddanych do sprzedaży przedmiotów przyjmuje właściciel hal Jakób Cwaigenhaf, Sosnowiec, Małachowskiego 10, telefon 1-60. Tamże można zasięgnąć bliższych informacji. — 5714

Charakterystyczny obrazek z uroczystości winobrania w okolicach nadreńskich. Obraz przedstawia Bachusa.

KINO „ZAGŁĘBIE” DAWNIEJ Kino-Teatr „UDZIAŁOWY”

„KAPITAN MARYNARKI” (POWIKLANE MIŁOSTKI MARYNARZY I BLONDYNEK) w roli tytułowej HARRY LIETKE. Następný program: Albert Prejan i Annabella „OBŁAWA w PARYZU”

ANONS: 22 września „KSIĘŻNA ŁOWICKA” Smosarska, JARACZ i Węgrzyn.

DZWIĘKOWE KINO „PALACE” W SOSNOWCU. ulica Warszawska 2.

OD PONIEDZIAŁKU 12-GO B. M. „RAJ UKRADZIONY” W roli tytułowej NANCY CARROLL

AMONS: 22-go września r. b. premjera rewelacyjnego filmu polskiego „KSIĘŻNA ŁOWICKA”

Cennik ogłoszeń:

Wiersz milimetrowy jednolamowy: na 1-ej stronie względnie przed tekstem 60 gr., w kraniec 60 gr., w tekście 45 gr., za tekstem 20 gr. Ogłoszenia drobne do 20 wyrazów 10 — 30 gr., za każdy wyraz powyżej 20 wyrazów 20 — 60 groszy za każdy wyraz od początku. Najmniej 1 złoty. Ogłoszenia drobne o zgubionych dokumentach i poszukiwaniu pracy po 5 groszy za wyraz, najmniej 50 groszy. Ogłoszenia z układem tabelarycznym o 25 proc. drożej. Zagraniczne 100 proc. drożej. W numerze niedzielnym i świątecznym 25 proc. drożej. Ogłoszenia fantazyjne 50 proc. drożej Szerokość szpalt przed tekstem i w tekście 70 mm. za tekstem 35 mm. Za terminowy druk oraz przetrzymanie miejsca ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Za niedostarczenie pisma z przyczyn, od Wydawnictwa „Kurjera Zachodniego” niezależnych, Wydawnictwo nieodpowiada. Wszelkie pretensje finansowe Wydawnictwa „Kurjer Zachodni” zaskarżalne są w Sosnowcu.